

తెలుగులో వెలువునున్న
చిక్కక పశుపూజాన పత్రిక

ప్రభుత్వము

రంపూర్ణ హిన్దు మార్ పత్రిక

సెప్టెంబర్-2020 ₹ 20/-

బొమ్మానందం-

9

భార్య గులించి భర్త...

భర్త గులించి భార్య...

విమనుకుంటారు- 10

బాచి కార్యాలయ్

అనుబంధ పుస్తకం- 19

ప్రభుత్వము లో ప్రముఖ తొప్పి.
లూడు దిచ్చి నేఱైస్తే ప్రమాణము
సాధువులి... ఉపాధి ఇంధిలి
చెప్పు అంగుళ్లు డెల్||

ప్రభుత్వము

వ్యక్తిగతి

నవంబర్ సంచిక
తెలుగు టీవీ సీలియిళ్ల
ప్రత్యేక సంచికగా
రూపు దిద్దుకుంటుంది.
ఇది పోటీ కాదు గానీ
ఒకో కథకి
1000 రూపాయలు చొప్పున
ఎదు కథలకీ...
ఒకో కార్యాన్నకి
500 రూపాయలు చొప్పున
పది కార్యాన్నకి
బహుమతులు
ఇవ్వబడుతుంది.

తెలుగు టీవీ సీలియిళ్ల ప్రత్యేక సంచిక

ఈ ప్రత్యేక సంచికకై
రచయితలు,
కార్యానిస్టులు, తమ తమ
కథలు, కార్యాన్నలు... ఎవరసీ నొప్పించకుండా,
టీవీ సీలియిళ్ల మన జీవితాల్లో
ఎలా పెనవేసుకుపోయాయో
చూపిస్తూ... హసిత్తాన్ని రంగలంచి పంపించండి!

10 కథలు, బాగున్న అన్న కార్యాన్నలు

నవంబర్ సంచికలో ప్రచురించబడతాయి

కథలు, కార్యాన్నలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: **అక్టోబర్-10, 2020**

ప్రభుత్వ చాలుక్కుటి... లభ్యత్వ చాలుకేం...

హస్యానంద

శంఖర్థహిన్య మార్ పత్రిక

సంపాదకులు: రాము.పి

సెప్టెంబర్-2020

18వ సంవత్సరం ♦ 195 వ సంచిక

Publisher & Editor- Ramu.P

Full Pillar- Bnim

Well Wishers:

Tanikella Bharani

Dr.Sudarsan

K.V.V.SatyanaRayaNa

Mallik, Sanku

D.J.P

P. Ramalakshmi, 9440304993

Perpetuals

A.Dayakar, Ramakrishna,

Lepakshi, Bannu, Krishna

Bachi, Nagisetty, Nagraj, Venkat

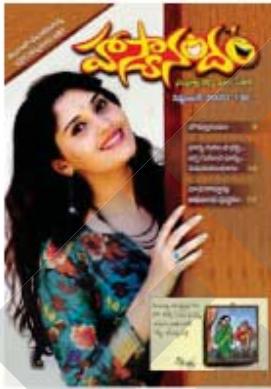
సంవత్సర చండా

రూ.300/-

2 సంవత్సరాల చండా

రూ.500/-

(పోస్ట్ చార్ట్లతో)

ముఖచిత్రం: సురభి

కార్యాన్: గోపాలకృష్ణ

Editorial Office: **HASYANANDAM**

8-215/4, Near Ramalayam,

Po: YERRABALEM-522 503,

Mangalagiri Mandal, Guntur dist.

Ph : 9849630637

email: hasyanandam.mag@gmail.com

Hyderabad & Secunderabad Distributors:

M. Panduranga

Rising Sun News Agency

Shop. No. 5-4-778/1, Near Iskon Temple, Abids,
Hyderabad. Cell. 9666680857.

పోయిగా నవ్వుకోడాన్ని మించిన
ఆట విడువు లేదు -మిల్న బెద్దె

హస్య...సాక్షందంగా...

హస్యానందం అభిమానులకు...

ఆప్పులకు... సన్నిహితులకు

హస్యాభివందనాలు

ప్రతి యొదాది కార్యానిస్టులు, కార్యోన్ అస్టులు
ఎంతగానో ఎదురు చూసే రోజు - మే, 20,
తెలుగు కార్యానిస్టుల దినోత్సవం.

ఈ యొదాది కరోనా కారణంగా ఈ సంబరం
వాయిదా పడింది. ఇలాంటి వాతావరణంలో
ఈ చండగ చేధామూ... వద్దా... అని
కార్యానిస్టు మీత్రుల, క్రేయాభిలాషుల,
పోలీలో గెలుపాందిన విజేతల అభిప్రాయాలను
సేకరించగా, అందరూ కూడా ఎంత
అలస్కమయినా సభ నిర్వహించాలని కోరారు.
ఎప్పుడు పరిస్థితులు కాస్త కుదురు పడిందని
మా క్రేయాభిలాషి దాక్షర్ రఘుగారు ఈ
కార్యక్రమం నిర్వహించుకు ఆమోదం తెలిపారు.
ఆయనకు కార్యానిస్టుల తరవున హస్యానందం
కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటోంది.

ఈ కార్యక్రమానికి ముఖ్య అతిథులుగా
విచ్చేయడానికి అంగీకరించిన

డా. కె.వి.రఘుగారు, శ్రీతనికెళ్ళ భరతగారు,

డా. సుదర్శన్‌గారు, శ్రీ. వి.సుఖరాజుగారు,

శ్రీమతి భావరాజు పద్మాని గార్దు

నా మ్యాదయుహూర్మక కృతజ్ఞతలు.

ముందుండి నదికించే సత్కాఖారతి

శ్రీ సత్యనారాయణగారికి,

శ్రీచీంగారికి ధన్యవాదాలు.

అందరూ ఆనందంగా...

ఆరోగ్యంగా ఉండాలని

కోరుకుంటూ...

Ramu P

గమనిక:

ఈ పత్రికలో ప్రచురింపబడే వ్యంగ్య, హస్య రచనలు,
కార్యాన్లు కేవలం పోస్ట్ కోసం ప్రచురించినవి
మాత్రమే. ఏ వ్యక్తిగానే, సంస్థగానే
ప్రించపరచాలస్తూ దూ అభిమరం కాదు. ఈ
పత్రికలో ప్రచురించిన రచనలన్నీ అయి రచయితల
స్క్రీనిగత అభిప్రాయాలు మాత్రమే.

Smile in every page Satisfaction in every smile

ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಟೆಲಿ ನ್ಯೂಸ್‌ನ್ಯೂಸ್...

ಕಥಲು

ರೋಡ್‌ಗುಂತಲು, ಮೂರ್ತಿಗಂತಲು	-ಅವ್ಯಾರು ಶ್ರೀಧರ್ ಬಾಬು	-15
ಕ. ಕಾ. ಕಿ.	-ಕಲವಲ ಗಿರಿಜಾ ರಾಜೀ	-35
ಪೆಂಪಡು ಪಾಪುರಾಲು	- ಅಭಿಮನ್ಯ	-43
ತ್ರಾಸುಲ್ ಮೊಸಂ	-ಯು.ವಿಜಯಶೇಖರ ರೆಡ್ಡಿ	-45

ಸೀರಿಯಲ್

ಸುಂದರಿ-ಸುಬ್ರಾವು	-ಮಲ್ಲಾದಿವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	-10
ಇಂದು ಚಂದು-ಸವ್ಯುಲವಿಂದು	-ಕಂಡ್ಡಕುಂಬ ಶರತ್ತಿಚಂದ್ರ	-38
ದೆಯ್ಯಾಲ ಕೊಂವ	-ಕೋಲಪಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ್	-46

ಶೀರ್ಷಿಕಲು

ಹೋಸ್ಟಿನಂದಂ ಶತಕಂ	-ಕುಂಚನಪಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಕಾನಾಥ್	-5
ತರ್ಮಾವು ಕಥಲು	-ಗಂಗಾಧರ್ ವಡ್ಡಮನ್ನಾರ್ಥಿ	-18
ಫ್ನೆವಂಚ್	-ಗುಂಡು ಸುದರ್ಜನ್	-50

ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ

ಬೊಮ್ಮಾನಂದಂ		-9
ವಿದು ಸವ್ಯುಲು		-14
ಅರ್ಪಾನ್ನು		-42

ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಾನ್ವಯಿಸ್ತೆ ಶ್ರೀ ಬಾಬೀಗಾರಿ ಕಾರ್ಯಾಳಯ್ತೆ

ಅನುಬಂಧ ಪುಸ್ತಕಂ- 19 ಸುಂದಿ 34 ಪೇಜೆಲ ವರಕು.

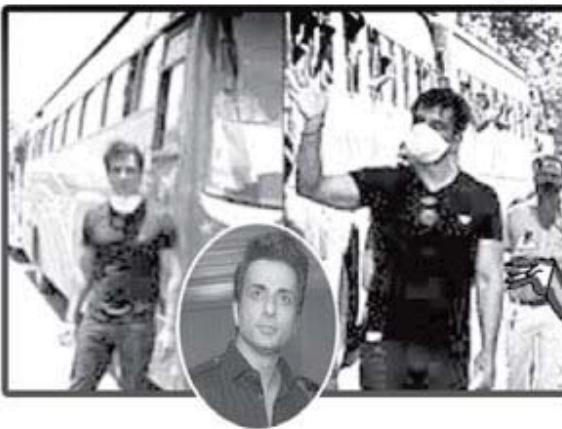
ಕಥಲಕು ಬೊಮ್ಮಾಲು - ದಯಾಕರ್, ಕೃಷ್ಣ, ವೆಂಕಟ್, ವೈತನ್ಯ, ದಾರ್ಶಿ

ಕಾರ್ಯಾನ್ ಶೀರ್ಷಿಕಲು...

ಸೀನಿಟ್ರಾನ್	-4	◆ ಜಯದೇವ್
ರಾಜ್‌ಕೆ'ಯಂ	-5	◆ ಸುಭಾನಿ
ನವ್ವಿಲಬಡಿ	-6	◆ ಸರಸಿ
ಲೈಂಡ್‌ಎಂಟ್ ಬಹಳಮತುಲು	-7	◆ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ
ಸಂಕರ್ಗಾಲ ರೆಫಾಲಿಸ್‌ನ್ನಲು	-8	◆ ಲೇಪಾಟ್
ಸಂವೇ ಆನಂದಂ	-12	◆ ಬಾಚಿ
ಆಫಿನ್ ಟೂನ್	-13	◆ ಬನ್ನು
ಕೆಂಪಾರಾವಂ	-16	◆ ರಾಮಕರ್ಮ
ದಿತ್ತಪರಿಸಂ	-17	◆ ರಾಮೇಶ್
ಅದನ್ನಮಾಡು	-36	◆ ಗಾಂಧಿ
ಫ್ರೆಚರ್ ಹಂವ್	-37	◆ ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ
ರಾಜಾಧಿರಾಜರಾಜಮಾರ್ತಾಂಡ	-40	◆ ನಾಗ್ರಾಜ್
ಮಿಸ್ಟರ್ ಕಾರ್ಕ	-41	◆ ಕೃಷ್ಣ
ಉತ್ತರಂ ತೀಡಲು	-44	◆ ಸಾಯಕ್ರಷ್ಟ
ಉಫಿಂಗ್‌ಪೀಲ್	-45	◆ ಕಾಮೇವ್
ಸೈಲೆಂಟ್ ಪ್ರೈಲ್	-48	◆ ಅದಿನಾರಾಯಣರಾವು
ಟೆಂಟ್	-49	◆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಹಬ್ಬೆ ಕಾರ್ಯಾನ್	-51	◆ ಶ್ರೀ
		◆ ದಾಸ್
		◆ ವೆಂಕೀ
		◆ ಎನ್.ಧಿರಜ
		◆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
		◆ ಕಾರ್ಯವ್
		◆ ನಾಥ್
		◆ ದೊರ್ತೀ
		◆ ಶ್ರೀಧರ್
		◆ ಪ್ರಸಾದ್ ಕಾಜ
		◆ ಶರತ್‌ಬಾಬು
		◆ ವನಜಶ್ರೀ
		◆ ಎಮ್.ರಾಮು
		◆ ವರ್ತು
		◆ ತೇಪಲ್ ಅನಂದ್
		◆ ಕಂದಿಕಟ್ಟು
		◆ ಜಾಕೀರ್
		◆ ಅರುಣ್
		◆ ಟೀ.ಭಾಸ್ಕರ್
		◆ ಪ್ರೇಮ್
		◆ ಪ್ರಭಾಕರ್

ಸ್ನೇಹಿತ್ಯಾನ್

ರಾಕ್‌ಡೌನ್ ತೋಸಿನಿಮಾಲ್‌ಕಿ ಪಾಯನ್ ಪೆಟ್‌ವೈಫ್ ಅಯಾಯ್‌ಡ್ ಗುರೂ !!

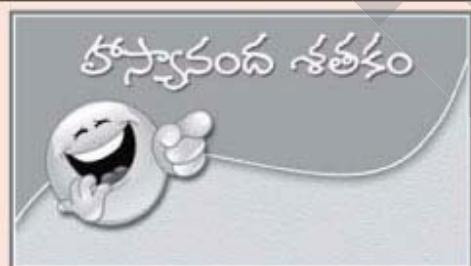
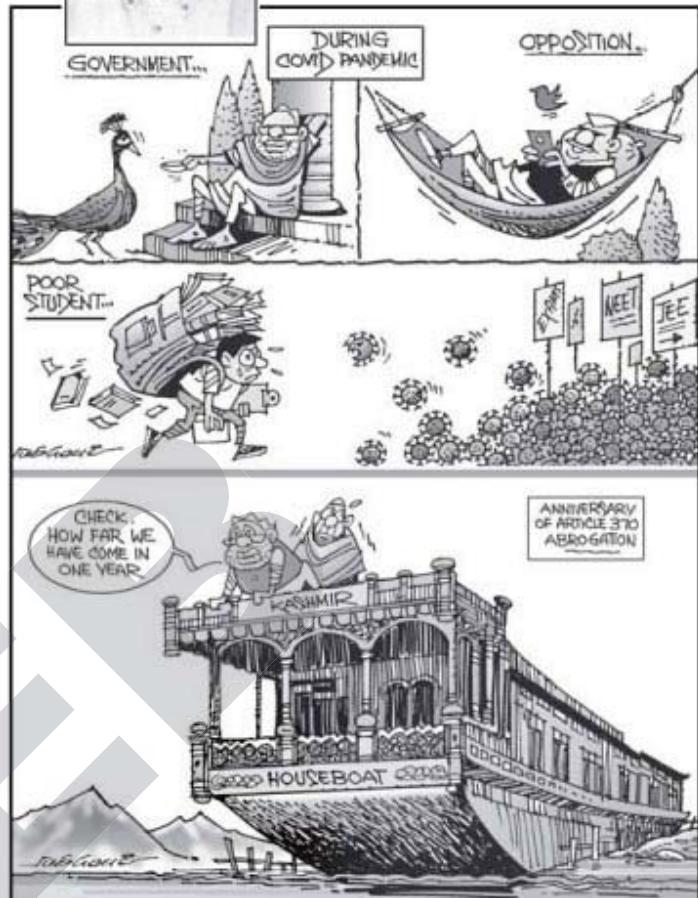

BANNU*

రిజెక్షన్ యం

-సుభాని

కంచనపల్లి ద్వారకానాథ్, 9985295605

పైల్కు స్కూల్ వుండదు
పైల్కు రూపు వుండదు
కానీ ముఖారవిందమై కనిపిస్తుంది నవ్వు
నిక్కముగ నిజము చెప్పు హస్యానందం!

॥69॥

పిల్లల కథలలో నవ్వులుండుటే కాదు
నీతులు విజ్ఞానవినోదాలుంటాయి
నవ్వుతోనే నేర్చుకుంటారు బాల మేధావులు
నిక్కముగ నిజము చెప్పు హస్యానందం!

॥70॥

భమిదిపాటి, ముళ్ళపూడి, భానుమతి
మునిమాణిక్యం, జంధ్యాల వారి హస్య రచనలు
తరతరాలు నవ్వుకునే తెలుగు వెలుగులు
నిక్కముగ నిజము చెప్పు హస్యానందం!

॥71॥

ధనము గుణములతోటి బతకవచ్చు
పువ్వుకు తావి అబ్బినట్లు నవ్వు తోడైన
బతుకు నందనవనం కాదా
నిక్కముగ నిజము చెప్పు హస్యానందం! ॥72॥

సగుమోము కనలేని అన్నాడు త్యాగరాజు
సమస్యలు పరిప్యారం నవ్వులతోనే చేశాడు రామలింగ కవి
జటిలమైన చిక్కల్ని నవ్వులతోనే విదగొట్టాడు బీర్బుల్
నిక్కముగ నిజము చెప్పు హస్యానందం!

॥73॥

◆ ఎస్.మద్దికుమారి, విశాఖపట్టణం

ఆగష్టు హాస్యసందం ప్రత్యేకంగా తయారయ్యా మమ్మల్ని హాస్యంతో ఆనందం కలిగించింది. ముఖ్యంగా మధ్యపేజీలో గుండుసుదర్శనంగారి-'క.కా.కా.కో.క.కా.క.' సూపర్. ఎడిటర్గారి ప్రశ్నలకు ఆయన ఇచ్చిన సమాధానాలు నవ్విస్తూనే ప్రశ్నత పరిస్థితులను కళ్ళముందుంచాయి. ఈ సంచికలో ప్రచరించిన కార్యాన్ని పోటీ ఫలితాలలో గెలుపొందిన కార్యాన్నిలన్నీ బాపున్నయి.

◆ వి.వి.కుమార్, చెంగళూరు

హాస్యసందం ఆగష్టు సంచిక మనోహరంగా ఉంది. కథలన్నీ, కార్యాన్నలు చాలా బాపున్నయి. శంకర్నారాయణగారి వ్యాసం చదివాక ఇంత గొప్ప వ్యక్తి 'ఉన్నప్పుడు' ఆయన గురించి తెలుసుకోలేక పోయామే అన్న బాధ కలిగింది. హాస్యసందంలో కార్యాన్నిల బోమ్మలతో పుట్టినరోజు శుభాకాంక్షలు ఆయన్ను ఎప్పుడూ చిరస్మరణియుణ్ణి చేస్తుంది. ఇక ఈ సంచికలో ప్రచరించిన కండ్లకుంట శర్తచంద్రగారి ఇంటర్వ్యూ సూపర్. ఆయన సాహితీ ప్రస్తావం, మనోభావాలు, మస్యదతురత... ఇవన్నీ ఆయన్నీ పూర్తిగా ఆవిష్కరించింది. మీకు ఆభినందనలు.

◆ అర్.సుజాత, గుంటూరు

ఆగష్టు హాస్యసందం ఆద్యాంతం అలరించింది. సుదర్శన్‌గారి 'క.కా.కా.కో.క.కా.క.', కండ్లకుంట శర్తచంద్రగారి ఇంటర్వ్యూ, కార్యాన్నపోటీ ఫలితాలు ఈ సంచికని ప్రత్యేక సంచికగా నిలబెట్టాయి.

◆ యండమూరి వీరేంద్రనాథ్, హైదరాబాద్ ఆగష్టు సంచికలో ప్రచురించిన కార్యాన్ పోటీ ఫలితాలలో అన్న కార్యాన్లు బాపున్నయి. ముఖ్యంగా 'బాచి అవార్డు'లో మొదటి బహుమతి పొందిన కార్యాన్ చాలా బాగుంది. కార్యాన్సైట్ పద్గారికి అభినందనలు.

◆ కాపర్టీ అనూరాధ, ముంబై

హాస్యసందం ఆగష్టు సంచికలో మధ్యపేజీలో ప్రచురించిన గుండుగారి 'క.కా.కా.కో.క.కా.క.' చాలా బాగుంది. ఇంటర్వ్యూ అనగానే ఏవో సీరియస్‌గా అభిప్రాయాలు, అనుభవాలతో రెండు పేజీలతో ముగిస్తారు. కానీ ఈ సంచికలో నాలుగు పేజీలలో వచ్చిన కండ్లకుంట శర్తచంద్రగారి ఇంటర్వ్యూ సూపర్. ఈ ఇంటర్వ్యూ అసాంతం ఒక కథలా చదివించింది. చాలామంది ఈయన అనుభవాలనుంచి చాలా విషయాలు నేర్చుకోవచ్చి అనిపించింది. ఇంతమంచి ఇంటర్వ్యూ చేసిన మా హాస్యసందానికి కృతజ్ఞతలు.

◆ సి.పోట్.గోపాలకృష్ణ, హైదరాబాద్

ఆగష్టు సంచికలో-గొప్ప 'పెన్నిల్ పోర్ట్‌ఐటర్ శంకర్' వ్యాసం చాలా బాగుంది. శ్రీశంకర్‌గారి పరిచయం క్లప్పంగా ఇచ్చినా, పూర్తిగా ఆయనేంటో మాకర్థమయేటట్లు రాసారు శ్రీ సుధామగారు. వారికి మా కృత జ్ఞాతలు. నవ్వించే కార్యాన్లు ఎంతగా ఆలోచింపజేస్తాయో కార్యాన్ పోటీల్లో గెలుపొందిన కొన్ని కార్యాన్లు నిరూపించాయి.

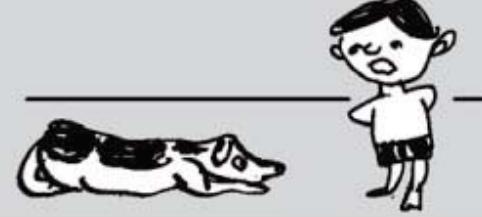

**సుజాత
ఎంబ్**

ఇంట్లో ఇందుకీ కష్టాన్
వస్తుండేమో ఇన్ భయం!

నాకేమో మ్హ్లు తెలుస్తారేమో
కన్ని భ్యయం!

ఏ భయం లోదాని మ్హ్వే!

మ్హ్లేజ్స్ట్రుల్మ్క్రూక్కు
ప్రస్తేంహ్లు!

ఈ నెల ప్రోత్సాహక బహుమతులు

కార్యాన్నని ప్రాణంగా ప్రేమించిన శ్రీమతి వాగ్దేవి జ్ఞాపకార్థం కార్యాన్న కళని ఆరాధిస్తున్న కార్యానిస్తులకు వాగ్దేవి పురస్కారం- ప్రతినెలా ఒక కార్యానిస్తుకి **1000 రూపాయలు & ప్రశంసనాపత్రం**

శ్రీ వాగ్దేవి విశ్వేష్యరావు గారు

అందజేస్తున్నారు.

ఈ నెల పురస్కార గ్రహి - రామశర్మ

ది బెస్ట్ కార్యాన్ ఆఫ్ ది మంట !

ప్రోత్సాహక బహుమతి: రూ.1000/-

మన కార్యానిస్తులను

ప్రోత్సాహించాలనే సదుద్దేశంతో

కార్యాన్ ఇష్టులు

శ్రీ కె.వి.వి.సత్యనారాయణగారు

ప్రతి నెలా హస్యానందంకు

వచ్చిన కార్యాన్లలోంది

ఒక మంచి కార్యాన్కి

రూ.1000/-లు బహుమతిగా

ఇస్తున్నారు.

ఈ నెల బెస్ట్ కార్యానిస్తు-
వనజ్ఞీ

కార్యాన్
51 వ పేటీలో

హస్యానందం మే కామిక్ స్టేషన్ సంచికలో ప్రచురించి బొమ్మల కథల్లో...

ఎక్కువ ప్రేమల్లో చక్కటి కథ చెప్పిన కార్యానిస్తుకి - హస్యానందం పులిపిల్లర్ శ్రీ భీంగారు బహుమతి ఇవ్వడానికి మొక్కకున్నారు.

ప్రముఖ దర్శకులు శ్రీ వరా ముళ్లపూడి, హస్యానందం మే సంచిక నుండి

55వ పేటీలో ప్రచురించిన 'ప్రజ్ఞ' కథని సెలక్ట్ చేసి, 'బాపు సీన్ ఫై అవార్డ్'ని కార్యానిస్తు శ్రీ ప్రసాద్ కాజ గారికి ఇవ్వడానికి నిర్దిశించారు.

కార్యానిస్తు శ్రీ ఐ.ఎస్.ఆర్.
(జి. శ్రీరామచంద్రమూర్తి గారు)

వాల తల్లి దంత్రుల

జ్ఞాపకార్థం

కార్యానిస్తులను ప్రోత్సాహించాలని

ప్రతినెలా 500 రూపాయలు బహుమతిగా ఇస్తున్నారు.

హస్యానందంకు ఈనెల వచ్చిన కార్యాన్లోంచి ఒక మంచి కార్యాన్కి ఈ బహుమతి ఇవ్వబడుతుంది.

ఈనెల బహుమతి వింటిన కార్యాన్

ఏంజీఎస్ చెప్పి ఉన్నట్టుయిల్కి
ఉప్పుతోటు-టాం అంఘంపోటుకొన్న
రాబ్బిసైఫ్ సిగ్సుష్కోల్డ్ డెమ్పుష్టు!!

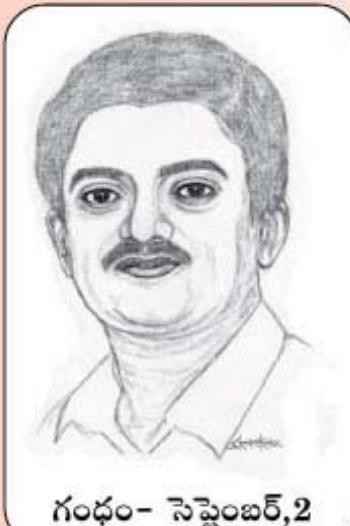
ప్రార్థనలు కూడా చెప్పి ఉన్నట్టుయిల్కి
ఉప్పుతోటు-టాం అంఘంపోటుకొన్న
రాబ్బిసైఫ్ సిగ్సుష్కోల్డ్ డెమ్పుష్టు!!

శాంకరగంగ రేపోస్టీము

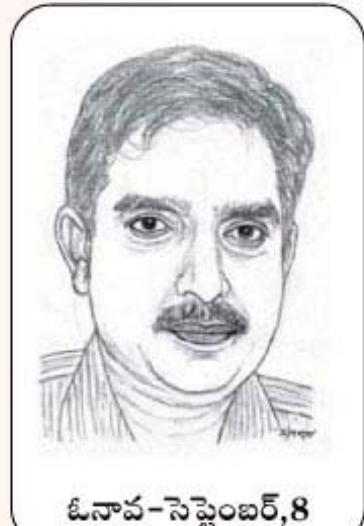
Happy Birthday

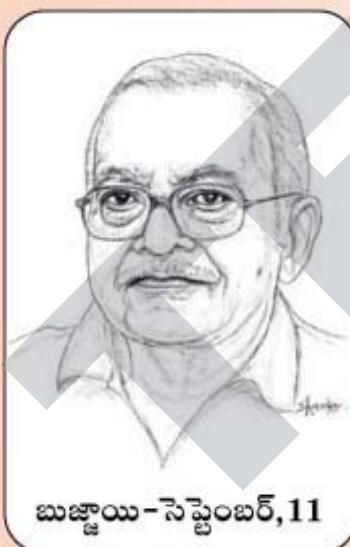
గంధం - సెప్టెంబర్, 2

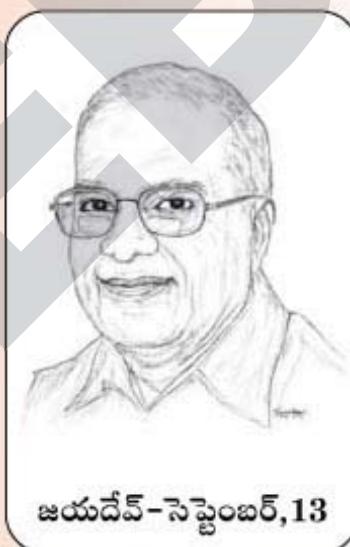
రోహిత్సి - సెప్టెంబర్, 5

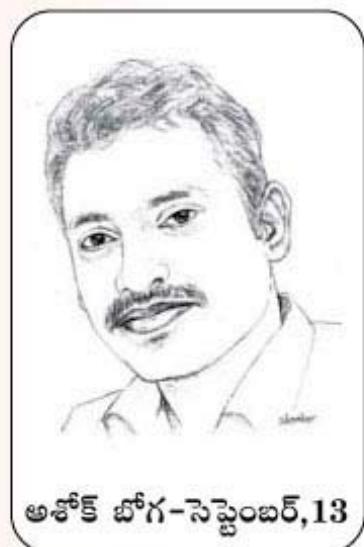
వెన్నావు - సెప్టెంబర్, 8

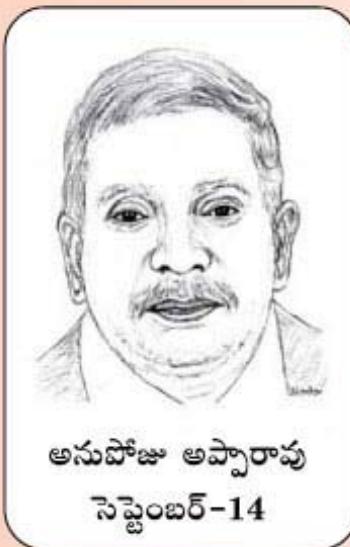
బలజ్యాయి - సెప్టెంబర్, 11

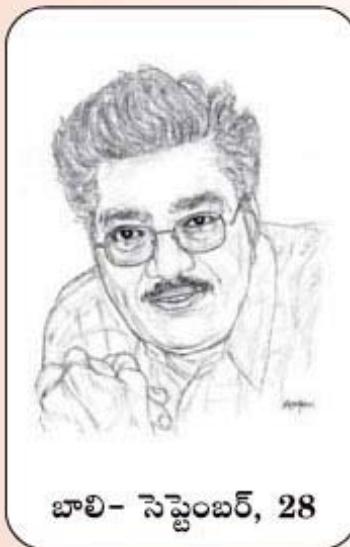
జయదేవ్ - సెప్టెంబర్, 13

అశోక్ చౌగుల్ - సెప్టెంబర్, 13

అనుపాంజు అప్పురావు
సెప్టెంబర్ - 14

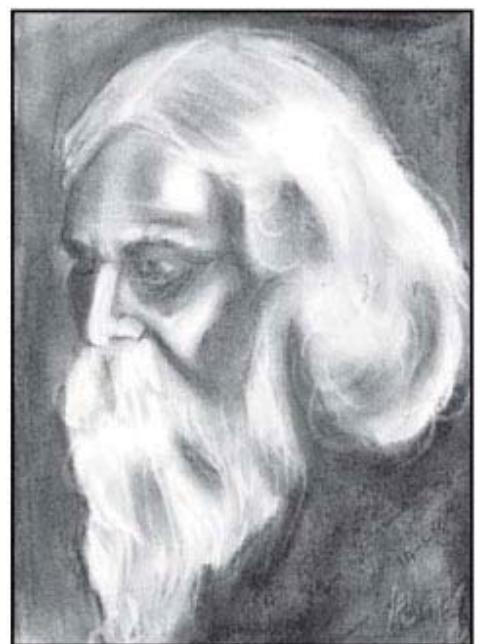
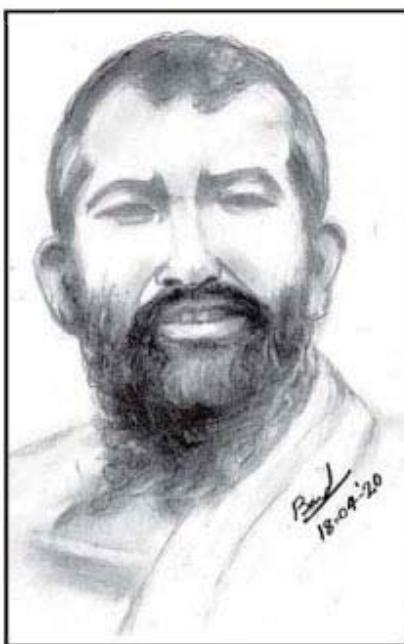
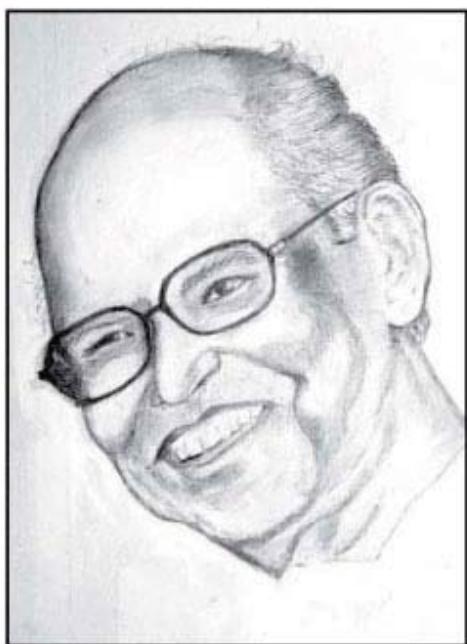
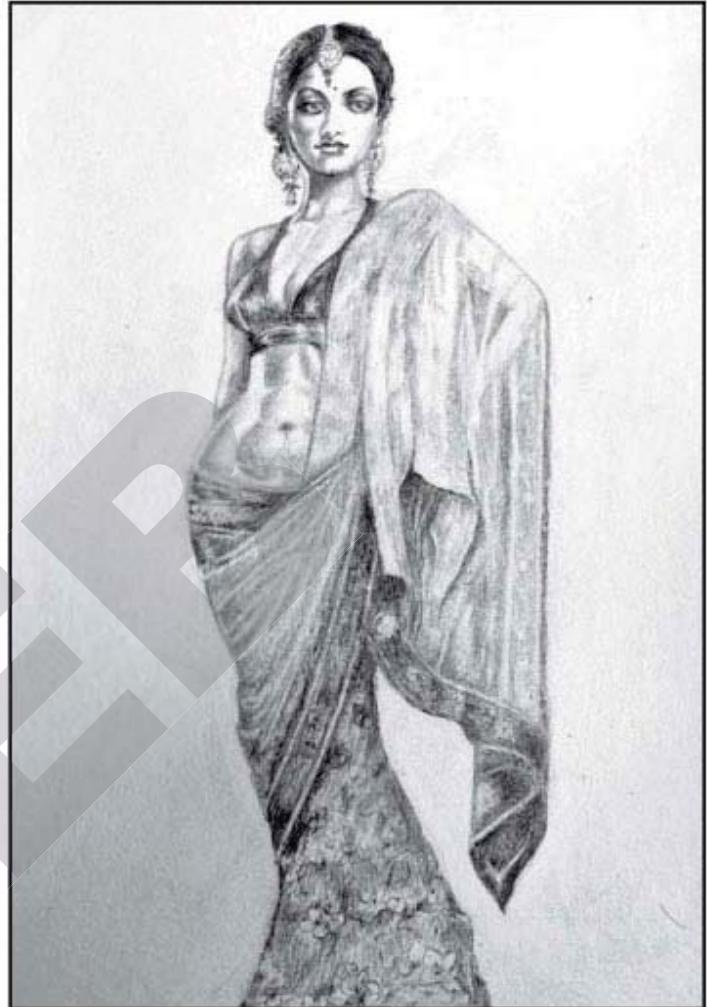
బావితా - సెప్టెంబర్, 28

‘సెప్టెంబర్’ లో
పుట్టిన
కార్యానిస్థి
మిత్రులందరికి
జన్మదిన
పుభూకాంక్షలు.
-హస్యానందం

(అక్ష్యుల్వారి
‘మన కార్యానిస్థుల రూపరేఖలు’
సాజన్యంతో)

బొమ్మనందం

నిజం చెప్పాద్దు.... కరోనా వల్ల కాసిన్ని గొప్ప లాభాలు కలిగాయి... తెలుగుతెర నవ్వులతో 'బ్రహ్మనందం' కలిగిస్తున్న బ్రహ్మనందం గారు తనలో దాచుకున్న చిత్ర కళని ఇలా వెలికి తెచ్చి చూపారు....

శ్రీకృష్ణ వంటక్ ప్రభుత్వాన్

శ్రీకృష్ణ మాయారాపు

(వీళ్ళ పెళ్ళింది!)

ఇందులో జరిగిన కథ ఉండదు... అంతా జరుగుతున్న కథనే!..
కాబట్టి ఇక్కడ్చుంచే మళ్ళీ చదవటం మొదలైపేయంది!

సుఖావ్ పష్టిపూర్తికి ఓ జర్నలిస్ట్ పచ్చాడు.

అతను సుఖావ్ని కొన్ని ప్రశ్నలు అడిగాడు.

“మీ సంసారంలో మర్మిపోలేని సంఘటన ఒకటి చెప్పగలరా?”

“మూడు చెప్పాను. ఒకేసారి ఒకరితో కంటే ఎక్కువ మందితో ఛాటింగ్ ప్రమాదకరం. ఓ సారి నేను ఛాటింగ్లో పొరపాట్లు ‘ఇంట్లో ఎవరూ లేదు. పిల్లలతో తను పుట్టింటికి వెళ్ళింది. నేను ఒంటరిగా ఉన్నాను కాబట్టి మీరు రేపు రావచ్చు’ అనే మేసేజ్సిని మా అవిడకి టైప్ చేసాను. అది పెస్ట్ కంట్రోల్ అఫీస్‌కి పంపాల్సినది తప్పగా తనకి టైప్ చేసానని నా ఒన్ జిబి లిమిట్స్ మా అవిడ్స్ నమ్మించలేక పోయాను.

మర్ఱాడు ఇంట్లో మందుల వాసన వేస్తోందా, లేదా అని చూడటానికి నా భావమరిదిని పంపించింది.” సుఖావ్ చెప్పాడు.

“రెండోది?”

“ఓ సారి పెళ్ళాం పోనే చేసి నాకు ఏడుస్తూ చెప్పింది, తను నా మీద అనవసరంగా పోట్లాడి నందుకు పశ్చాత్తాప పడుతున్నానని... ఇక మీదబు నేను చెప్పినట్లు విని, నాతో పోట్లాడ నని, వంట త్రద్గా చేస్తానని, నాకు భార్యగా తగిన సేవ చేస్తానని, నా తల్లితండ్రులని అవ మానించనని... ఆమె ఎవరి పెళ్ళామో కాని రాంగ్ నంబర్. కాని ఆ ఫీలింగ్ గోప్పగా అనిపించింది.”

“మూడోది. నా భార్యకి ఐదు నిమిషాల క్రితం తన పౌయిర్ క్లిప్‌ని ఎక్కడ ఉంచిందో గుర్తులేదు. కాని ఐదేళ్ళ క్రితం గురువారం మధ్యాహ్నం 3.22కి నేను ఏం మాట్లాడానో గుర్తుంది.

సుఖావ్ మరో మూడు విషయాలు కూడా చెప్పాడు.

మొదటిది, ‘భార్యంటే పెళ్ళికి మునుపు అమాయకురాలు. పెళ్ళయ్యాక అమే నాయకురాలు.’ అని...

రెండోది...

“ఏ ఆడదానికైనా...

మంచి మగాడు ఆమె తండ్రి.

బాగా బాధపడే వ్యక్తి ఆమె సోదరుడు.

ప్రపంచంలోనే బాగా అందమైనవాడు ఆమె కొడుకు.

అతి అదృష్టపంతుడు, ఆనందంగా జీవించే వాడు ఆమె సోదరి భర్త.

తనకి కృతజ్ఞతగా ఉండాల్సిన మగాడు ఆమె అల్లుడు.

కాని అత్యంత స్వార్థపరుడు, వెధవ, హృదయం లేని పనికిమాలిన వాడు ప్రపంచంలో ఆమె భర్తే.”

“ఇక మూడోది భార్యలు రెండు రకాలు. మొదటి రకం భార్య తన భర్త చెప్పేది విని, అతని ఆలోచనలని అర్థం చేసుకుని, అతనితో ఎప్పుడూ ప్రేమగా ప్రవర్తిస్తూంటుంది. భర్తకి కోపం వచ్చినా నవ్వుతుంది. రెండో రకం భార్య దానికి వ్యతిరేకం. నా భార్య రెండో రకం అనుకోంది.”

“మీ అవిడ మీ మాట వింటుందా?” ఆ జర్నలిస్ట్ అడిగాడు.

“ఈ ప్రపంచంలో ఓ ఆడది కేవలం ఇద్దరి మాటలనే వింటుంది. వారు ట్రైలర్, ఫ్లోర్ గ్రాఫర్.” సుఖావ్ చెప్పాడు.

“పరమాత్మ మీద మీకు నమ్మకం ఉందా?” ఆ జర్నలిస్ట్ అడిగాడు.

“ఉంది... నలుమూలలా మంచి భార్యలు దొరకతాని పరమాత్మ వాగ్దానం చేసాడు. తర్వాత భూమిని గుండ్రంగా చేసి నవ్వుతూనే ఉన్నాడు.” సుఖావ్ చెప్పాడు.

“భర్తంటే?”

“అఫీస్‌లో బాస్. ఇంట్లో దాను.” సుఖావ్ జవాబు చెప్పాడు.

“భర్తంటే?” అతను సుందరిని అడిగాడు.

“రాత్రుక్కు తలుపుకి గదియ పెట్టించి, పగలు గుండెల్లో దడ పుట్టించేవాడు. పసుపుతాడుని ఉరి తాడుగా మార్చేవాడు. రాత్రి ఇచ్చే

వాగ్నానాలని పగలు మరిచేవాడు.” సుందరి చెప్పింది.

“మా పారకులకి వైవాహిక జీవితం విజయ వంతం చేసుకోడానికి ఏం చెప్పుదలచు కున్నారు?” ఇంట్రువ్యా చివర్లో అడిగాడు.

“చదరంగం భార్యాభర్తల గురించి చక్కగా వివరిస్తుంది.

రాజు ఓసారి ఒకే అడుగు వేయాలి. కాని రాణి ఎటు వైపు ఎన్ని అడుగులు కావాలంబే అన్ని వేయచ్చు. ఇంకోటి కూడా చెప్పేసు. ప్రేమ గుధ్యిది. పెళ్ళి అంధతాన్ని రూపుమాపేది.” సుభావ్ చెప్పాడు.

తర్వాత సుందరిని అతను ఇంట్రువ్యా చేసొడు.

◆ భార్యలకి ఇఖ్యందికరమైన సమయం? ఉదయం అలారం మోగే సమయం.

◆ భార్యలు తీసుకునే కష్టమైన నిర్దయం? బ్రేకఫాస్ట్, లంచ, డిస్కుర్సి ఏం వండాలో నిర్దయంచడం.

◆ భార్యలకి కష్టమైన ప్రయాణం? వంట గదిలోకి వెళ్ళడం.

◆ భార్యలకి అతి ఆనందకరమైన సమయం? పిల్లల్ని భర్త చూసుకుంటూంటే ప్రైండ్స్‌తో షాపింగ్‌కి వెళ్ళడం.

◆ భార్యలకి అతి విచారకరమైన సమాచారం? పని మనిషి రావడం లేదని తెలీడం.

◆ భార్యలకి అతి ఆనందకరమైన విషయం? పాప కిలో బరువు తగ్గానని తెలియడం.

◆ భార్యలకి కష్టమైన పని? భర్త ఆఫీస్ నించి ఎప్పుడు ఇంటికి వస్తాడో తెలుసుకోగలగడం.

“మీరు ఎప్పుడైనా విడాకుల గురించి ఆలో చించారా?” సుందరిని అడిగాడు.

“లేదు. హత్య? ఎన్... చాలా సార్లు అలోచించాను.” సుందరి చెప్పింది.

“నేను మా వారిని దేవుడిగా భావిస్తున్నాను.” సుందరి ఆ జర్నలిస్ట్‌కి చెప్పింది.

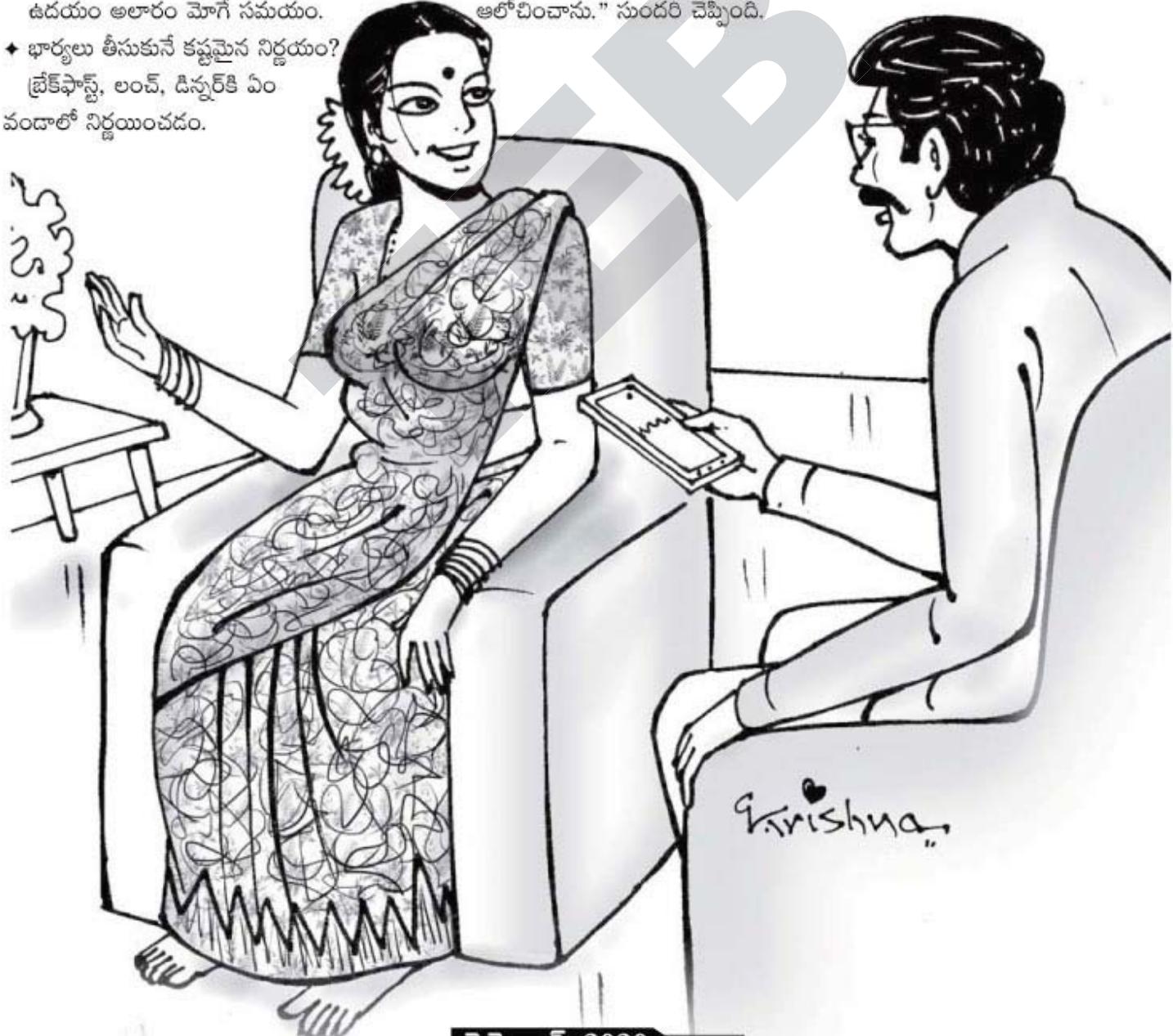
“మా ఆవిడతో అదే నాకు తల నొప్పిగా ఉంది.” వెంటనే సుభావ్ చెప్పాడు.

“అంత మంచి భార్య దొరికినందుకు సంతోషించక తల నొప్పి అంటారేమిలి?”

“చీరలు, నగలు, ఖరీదైన సామానుని వరాలుగా ఇష్టమని ప్రాణం తోడేస్తుంది.” సుభావ్ వివరించాడు.

“ప్రపంచంలోని టావ్ టెన్ అబద్ధాల్కో మొదటిది ఇన్నేళ్ళ కాపురం చేసాక నాకు అర్థమైంది. రెండు నిమిషాల్కో రెడీ అవుతాను’ అని భార్య చెప్పే మాటలు.” సుభావ్ చెప్పాడు.

“అది కాదు. రెండు నిమిషాల్కో ఇంటికి వస్తున్నా’ అని భర్త చెప్పే మాటలు టావ్

ముఖ్యం

అబద్ధం.” వెంటనే సుందరి చెప్పింది.

ఆ జర్జులిస్ట్‌ని సుబ్రావ్ అతని వైవాహిక జీవితం గురించి ప్రశ్నించాడు.

అతను చిన్నగా నిట్టుర్చి జవాబు చెప్పాడు.

“కొందరికి ప్రపంచంలోని అదృష్టం అంతా కలిసి వస్తుంది. నాలాంటి కొందరికి అసలు అదృష్టమే ఎన్నడూ తలుపు తట్టడు. నా మొదటి భార్య మా అప్పార్మెంట్ వాచ్‌మేన్టో లేచి పోయింది.”

“అయ్యా!... రెండో భార్య?” సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“లేచిపోలేదు.” అతను జవాబు చెప్పాడు.

“ఇప్పుడు మీరు చెప్పిందంతా చీవిలో మాట్లాడితే బాపుండేది.” సుందరి చెప్పింది.

“ఏం? అంత బాగా మాట్లాడానా?” సుబ్రావ్

గర్వంగా అడిగాడు.

“కాదు. మూర్ఖ్ బటన్‌ని నొక్కేదాన్ని.” సుందరి జవాబు చెప్పింది.

“తాతయ్య! అమ్మమ్ మీద నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” పద్మినిమిదేళ్ళ మనవరాలు అడిగింది.

“నా భార్య చాలా ఆనుకూలవతి. నేను కష్ట పడటం అస్యలు చూచేదు. అందుకే వంటలో నాకు సాయపడుతూంటుంది.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“పెళ్ళి వల్ల కలిగే ఇబ్బంది ఏమిటి తాతయ్యా?” పెళ్ళికి ఎదిగిన మనవడు అడిగాడు.

“ప్రథానవైన ఇబ్బంది... ఒకే జీతంతో పెళ్ళాన్ని, ప్రభుత్వాన్ని పోషించడం.” సుబ్రావ్ జవాబు చెప్పాడు.

“ఇస్నేళ్ళ నీ వైవాహిక జీవిత రహస్యం ఏమిటి తాతయ్య?”

“పక్క మీదకి ఎన్నడూ కోపంగా వెళ్ళం.”

“గొప్ప పద్ధతి.”

“నేను అలా ఎక్కువ రోజులు మేలుకుని ఉన్నది ఐదు రోజులు.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“నేను ఒకప్పుడు ఈ ప్రపంచంలో అత్యంత అదృష్టమంతుడై, అవసరానికి మించిన జీతం, ఆరు నెలలు ఓ రోజు వేసుకున్న ద్రెస్ మర్మాదు వేసుకోకుండా ఆర్యోల్లు వేసుకునేందుకు బట్టలు, ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు శెలవ పెట్టే స్నేహ ఉండేవి. అకస్మాత్తుగా నా అదృష్టం మొత్తం తారుమారైపోయింది.” సుబ్రావ్ చాలా దుఃఖంగా చెప్పాడు.

“ఏమైంది తాతయ్య?” మనవరాలు అడిగింది.

“నాకు పెళ్ళింది.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

“మీ అమ్మమ్కి చెప్పడు.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“అలా అని నాకు అనిపించలేదే?” మనవలు చెప్పారు.

“వాదించెప్పడు మాత్రమే చెవుడు వస్తుంటుంది. నేను చెప్పేది ఆ సమయంలో వినపడదు.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

భర్త మీద తన అభిప్రాయాన్ని సుబ్రావ్ ఇలా చెప్పాడు.

“హీటెడ్ గోల్డ్ రెజ్ కాల్డ్ ఆర్స్‌మెంట్, బీటెన్ కాపర్ రెజ్ కాల్డ్ వైర్, కంప్రెస్ కార్బ్ రెజ్ డైమండ్, హీటెడ్, బీటెన్, కంప్రెస్ మేన్ రెజ్ కాల్డ్ హాష్టిండ్.”

“తాతయ్య! ఇన్నేళ్ళ చిలకాగోరింకల్లా

మాన్మ లేకుంటే మా టూమీఱ్
ప్రాయ్లం రా...!

కాపురం చేస్తున్నారంటే మీకు ఇదెలా సాధ్యం అయింది?" వాళ్ళు అడిగారు.

"పెళ్ళిన రోజే మేమిద్దరం ఓ ఒప్పండానికి వచ్చాం. ఇందియాలో ఎన్నికల్లో ఏ పార్టీ గలిస్తే బాపుంటుంది, పెత్తోలు ధరలు ఎంతకి తగ్గాలి, స్విస్ బేంక్లోని నల్ల ధనాన్ని వెనక్కి ఎలా తీసుకురావాలి లాంటి పెద్ద పెద్ద విషయాలకి చెందిన నా నిర్ణయాల్లో ఆవిడ వేలు పెట్టుకూడదు. నా జీతం ఎలా ఖర్చు చేయాలి, ఏ కారు కొనాలి, ఎలాంటి ట్రైప్ కొనాలి లాంటి చిన్న చిన్న విషయాల్లో నేను తల దూర్చ కూడదు అని నిర్ణయించుకున్నాం." సుబ్రావ్ వివరించాడు.

"మా వైవాహిక జీవితం సజావుగా సాగడానికి ఇంకో చిట్టు మా ఆవిడకీ, నాకూ ఎప్పుడూ ఏకాభిప్రాయమే. తప్ప నాదే అని ఒప్పుకుంటాను. 'అవను నిజమే' అని తను ఒప్పుకుంటుంది." సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

"నా జీవితం బాలేదు. ఎందుకంటే నా చిన్నప్పుడు పెద్ద వాళ్ళ మాటని వినే వాడిని. ఇప్పుడు చిన్న వాళ్ళ మాటని వినాల్సివస్తోంది." సుబ్రావ్ ఓ మనవరాలకి చెప్పాడు.

"మీ జీవితంలో తారసపడే ముఖ్యమైన వారితో ఎలా మాట్లాడాలో చెప్పాను వినంది.

తల్లిలో ప్రేమగా... తండ్రిలో గౌరవంగా... సోదరులతో హృదయశ్శర్వకంగా... అక్కచెల్లెళ్ళతో ప్రేమగా... పిల్లలతో ఉత్సాహంగా... మిత్రులతో ఆనందంగా... అధికారులతో మర్యాదగా... కష్టమర్యాతో నిజాయాతీగా... రాజకీయ నాయకులతో జాగ్రత్తగా... తోచి వని వారితో మస్తనగా... దేవుడితో భక్తిగా మాట్లాడాలి... భార్యలో... నో.నో. మాట్లాడకూడదు. నిర్మల్సంగా ఉండి, ఆవిడ చెప్పేది వినాలి." సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

తన మనవలు, మనవరాళ్ళతో సుందరి చెప్పింది.-"మా పెళ్ళినప్పటికీ, ఇప్పటికీ మీ తాతయ్య బాగా మారారా!"

"ఏం మారా?" వాళ్ళు ప్రశ్నించారు.

"పెళ్ళిన కొత్తల్లో నా కంట్లోంచి చుక్క సీరు కారినా చూడలేపోయే వారు."

"ఇప్పుడు?"

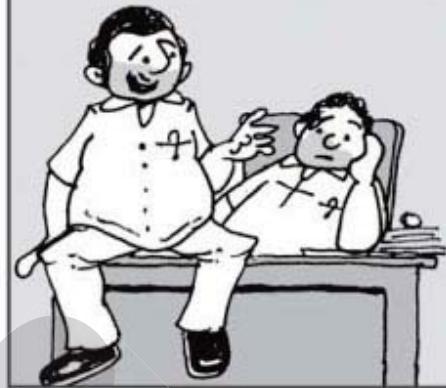
"నా కంట్లో కస్తీరు చూడని రోజుని చూడలేకపోతున్నారు." సుందరి వివరించింది.

అధీక్ష టున్స్

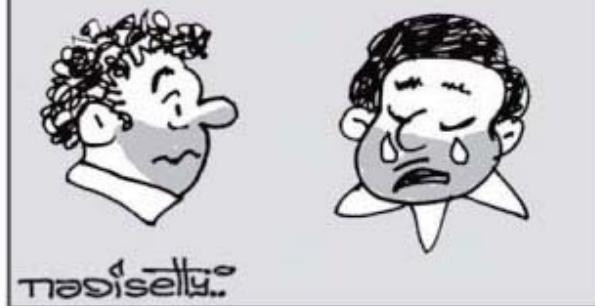
కరోని కళ్ళకపుట్టించి మేనేజ్మెంట్ మనక్కన్న విధిలుగా ప్రశ్నల్ని చేస్తాంది..

ఏస్ట్రోల్యూఫీస్టాంది.. సానిటెచరల్లు విర్పిము చేస్తాంది.. కర్మాత్మం తోం ఇచ్చాంది.. అయితే..

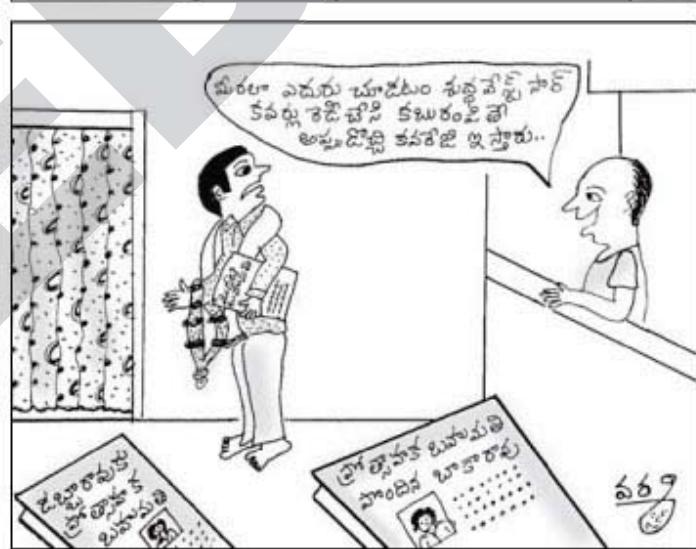
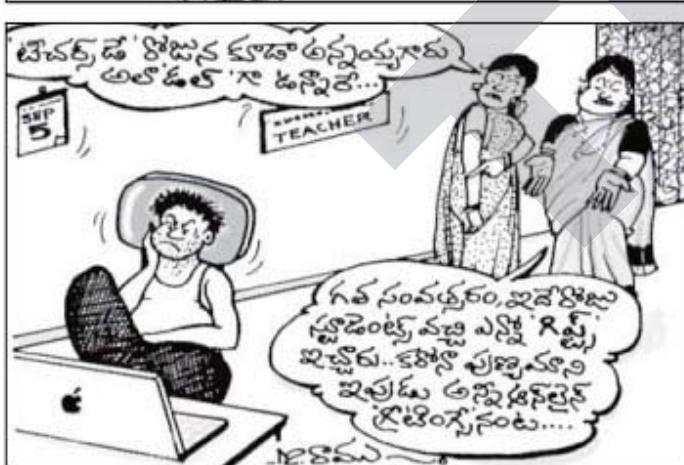

కరోనితో మనం శ్లాష్టి, యాథై లాష్టల ఇంటర్వెన్షన్లు ట్రికటించేరో.. అప్పట్టించి ఎల్పుకు శ్లాష్టిషా?.. అని ఇంట్లో అంతి ఎనుకు చుస్తున్నారు.. మాత్రి..

గాంచించిపోయింది..

పదు నవ్వలు

రోడ్‌మోర్ గుంతలు... గుంతలు

అవ్యారు శ్రీధర్ బాబు
8500130770

బండి మీద పోతూ సీనీ వాల్ పోస్టర్లు ఇక చూడకూడదు అని నిర్ణయించుకున్నాడు మూర్తి. ఇలా చాలాసార్లు నిర్ణయించుకున్నాడు లెండి గతంలో.

ఇలా వాల్ పోస్టర్ని చూస్తూ... ముందు ఆటోని వెనక నుండి థీ కొట్టిసప్పుడు అటో డ్రైవర్ వాడిన సంస్కృత పదశాలం అప్పుడప్పుడు నిద్రలో ఉలిక్కి పదేటట్లు చేస్తుంది... అయినా 'పుట్టుకతో' వచ్చిన బుద్ధులు పుడకలతో కానీ పోవు' అన్న సామెత ఉండిగా... రంగు రంగుల వాల్ పోస్టర్ చూస్తే చాలు, మూర్తి కళ్ళు చొంగ కార్బూకుంటూ చూస్తాయి. వెనువెంటనే బండో, కారో, ఆటోనో, సదరు యజమాని నుండి మంగళ హరిత తప్పదు మూర్తికి. కానీ ఈసారి ఎవరూ తిట్టలేదు, అయినా కూడా సీరియస్ గానే ఇక చూడసు అని నిర్ణయించుకున్నాడు.

అరే... అదేంటి...తిట్టించుకున్న కరగిని గుండకు ఏమైంది!..! అన్న సందేహం మీకు రావొచ్చు . (అభోస్త్రీ) నాకు కూడ వచ్చింది అనుకోండి), కానీ కొన్నింటికి రీజన్సు ఉండవు. అలా ఫాలో అయిపోవాలంతే... సరే అప్పుడు తీసుకున్న నిర్ణయానికి ఎన్ని రోజులు కట్టుబడి ఉంటాడో తెలియదు కానీ, ఈ గట్టిగా అనుకో వడం ఎందుకో చూద్దాం....

ఉదయాన్నే మంచం దిగగానే ముక్కు జిల పుట్టింది మూర్తికి. చేత్తో ముక్కున్ని బరబరా గొక్కోగానే ... సెల్ ఫోన్సో...టీవీలో... పదేపదే చెప్పే కరోనా విషయం గుర్తుకొచ్చింది. అదిరిపడి లేచి అద్దంలో చూసుకున్నాడు, వెంటనే చేతులను.... మొహన్ని గబగబా సబ్బుతో కడిగేసుకొని, మళ్ళీ అద్దంలో చూసుకున్నాడు. లేవగానే రెండు సార్లు సొంత మొహన్ని అలా చూసుకునే సరికి... ఇంకేమంది..జరగాల్చిన అనర్థం జరిగిపోతుందిగా... మామూలుగానే ఎద్దినా అనర్థం జరిగితే... ఏరా లేవగానే ముఖాన్ని అద్దంలో చూసుకున్నావా అని అట పట్టిస్తుంటారు కదా... పురి మూర్తి రెండుసార్లు చూసుకున్నాడాయే... ఏం జరిగిందో చూద్దాం!

రోజూలాగే అలవాటు ప్రకారం ఆఫీస్ కి లేట్గా రెడీలయిలుదేరాడు హడావిడిగా.

అలవాటు ప్రకారం వాల్ పోస్టర్లు చూడమని మనసు ఫోషించింది. మరీ దాన్నంత బాధపెట్టడం ఎందుకని... రోజూలాగానే అలవాటు ప్రకారం ఓ కన్నెకాడు.

మన రోడ్సు సంగతి తెలిసిందే కదా...హీరోయిన్ ద్రెస్కి ఉన్న చిల్లుల్లా రోడ్డంతా గుంతలే... పాచం యజమాని వాల్ పోస్టర్లను ఆస్యాదిస్తున్నాడు, అని తెలియని బండి... రోడ్సు మధ్యలోనే ఉన్న చిన్న సైట్ గుంతలోకి దొర్లింది.

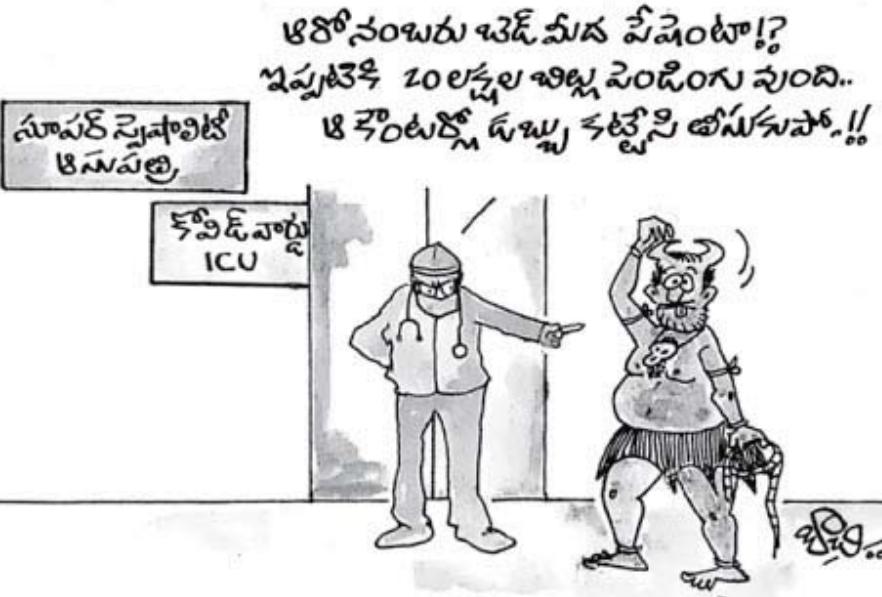
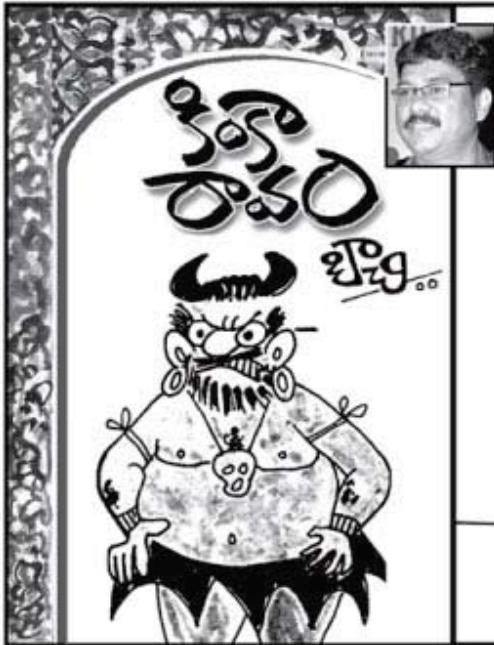
అన్నట్లు మన మూర్తి బైక్ భలే తోలుతాడండోయ్.. తానొక గొప్ప బైక్ రైదర్ అని తన విశ్వాసం. గుంతలోకి దొర్లినా అత్యంత చాక చక్కంగా కంట్రోల్ చేసిన తన సామర్థ్యానికి తానే భజం తట్టుకున్నాడు.

'నేను కాబట్టి ఈ మహానగరంలో... పద్మపూజాపాం లాంచి ట్రాఫిక్‌లో'

CHAITANYA

శరీర భాగాలు మిన్ అవకుండా బందిని నడిపి ఇంటికి చేరుతున్నాను' అని ఫీలింగ్.

ఈక ప్రస్తుతానికి పద్ధాం... రోడ్స్ వేసిన వాళ్లుని నోటి కొచ్చినట్లు తిట్టి... నేను కాబట్టి కంట్రోల్ చేయగలిగాను, మిగతా వాళ్లు పరి స్థితి ఏంటి? అని మిగతా వాహనదారులపై జాలిపడ్డాడు.

అంతవరకు బాగుంది కానీ తను తప్పించు కున్న గుంత వైశాల్యము, లోతు పరిశీలించ్చాం అని వెనక్కితిరిగి చూశాడు.

సరిగ్గా మూర్తి అప్పుడే పప్పులో కాలేశాడు. రోడ్స్ కి ఫీలింగ్ ఉండవా?... ఎంత మంది

ఆ గుంతలో పడి కాళ్లే చేతులో ఇరగ్గొట్టు కోలేదు! మూర్తి తప్పించుకునే సరికి ప్రైస్‌ట్ ఫీల్ అయింది. అప్పుడే మన మూర్తి వెనక్కి చూశాడు. వెనక గుంతను కొలిచే టైమ్‌లో ముందు గుంతను చూడటం ఏమారాడు.

అబ్బా ఛాన్సీ దొరికింది అంటూ ఎగిరి గంతేసింది రోడ్స్. మీసం మెలేసి, తొడ గొట్టింది. ఇంకేముంది... మూర్తి బ్యాలెన్స్ తప్పి గుంతలో సెబిల్ అయ్యాడు.

అయ్యా అంటూ... పక్కన వాళ్లు చేతులు పట్టుకుని లేపుతుంటే... జన జీవన ప్రవంతి లోకి వచ్చాడు.

అప్పుడే ఓ పెద్దాయన గుడ్ మార్కుంగ్ హోప్ ఎ హోపీ డే' అని విష చేశాడు.

మూర్తికి ముసలాయన పీక పిసికేచ్చామ స్నంత కోపం వచ్చింది కానీ చేతులు పక్క వాళ్లు చేతుల్లో ఉండే సరికి ఆ ఆలోచన విరమించికొన్నాడు.

ఓ కాలేజీ కుప్రోడు, బండికి బ్రేక్ వేసి "చూసుకొని పోవాలి బ్రుదర్" అనేసరికి మూర్తికి జీవితం మీద విరక్తి కలిగింది.

రోడ్స్ పక్కన గంపలో పంచు అమ్ముకునే ఆమె "ఈ ముదసష్టపు రోడ్స్ లో నేరుగా చూసి పోవాలి నాయనా! సుట్టు పక్కల సూత్రా పోతే కట్టం" అంటూ ఓ ఉచిత సలహ పడేసింది.

అమె కేసి ఓ వెలినప్పు నవ్వి పక్క వాళ్లు సహాయంతో లేచి నిలబడ్డాడు.

బందిని కూడా ఎవరో లేపారు.

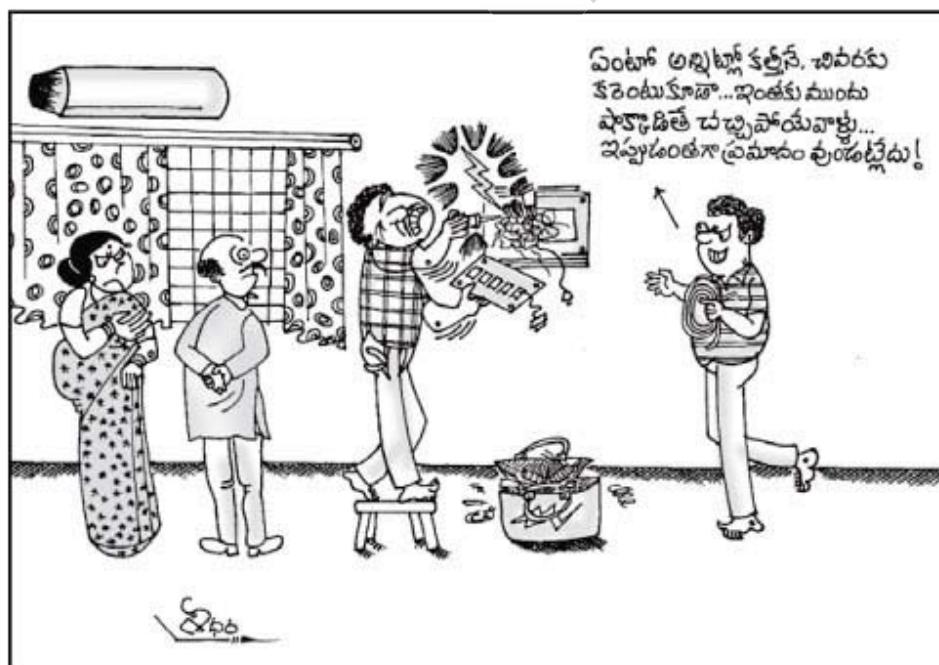
భోరున విడుసున్న బండి మీద అనున యంగా చేతులు వేశాడు.

'చేసిందంతా చేసి ఇప్పుడు అనునయంగా చేతులేస్తాడా!' అనుకుంది బండి.

ఇంత జరిగాక మరి అంత నిర్మయం తీసుకో కుండా ఉంటాడా మనిషి అన్నావాడు...!

మరి మా మూర్తి మనిషీగా... అందుకే ఆ సీరియస్ నిర్మయం తీసుకున్నాడు.

ఎంతకాలం ఆ నిర్మయాన్ని కాపాడుకున్నాడు అన్నది కాలమే సాక్ష్యంగా ఉంటుంది.

మీకు లంతు త్రోహండేనదో.. మరైతే
వాడికి మీరు తేసిన సాధ్య చుపంచండి
చెచ్చుచుకుండాటు వెధవ!

ఎండో మరొ చూస్తున సిన్మీలో ఇంకై విడో
చీక్కలు లీరోయ్ మ్యాబంగ్ జ్ఞాస్ ప్రస్తుతము

మువ్వు కూడా నాటగి ఏ సాధ్య
చుప్పి తట్టుకొప్పిక చెచ్చువ్వుమాట!

యోగితాతాంపయ్యాన్ తెఱస్-
యోగికాచంద్ర సిన్మీలన్నీ
ప్రాణి ఉపయోగించా ఇతన్-
ఛంగళీ గొ ఇంపయ్యా!

తర్వార్తలు

గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి-9908445969

అందుకే ఆమె రాలేదు

తర్వార్తలు ప్రింటింగు ప్రైస్ బినరు. జీతం పెంచుని అతని కింద పనిచేసే సుబ్బారావు ఎప్పుడొచ్చినా... అతనికి ఓ కథ చెప్పి... దాని ముగింపు చెప్పే జీతం పెంచుతానంటుంటాడు. ఇప్పుడు కూడా ఓ కథ చెప్పుడం ప్రారంభించడంతో...

సుబ్బారావు వినసాగాడు-

“నీ వైల్వెష్ ఫ్రైండ్ పర్టీపు అమెరికా నుంచి వచ్చింది సరే...” అని మధు ఇంకేదో చెప్పేంత లోనే - “మీ అంగ్గం మండిపోసూ... వైల్వెష్ ఫ్రైండ్ కాదండీ బాబూ... వైల్వెష్ ఫ్రైండ్ ఇప్పుడు బాదుకుంది లలిత.

“అదేలే! ఈరోజు తను మన కొంపకి రాబో లోంది సరే. కానీ తన కోసం నువ్వు ఇలా కాలు కాలిన పిల్లలా గిరికీలు తిరుగుతూ, ఆమె ప్రతి కడలికనీ నాకు కామెంటీగా చెప్పుడం మాత్రం ఏం బాలేదు. అక్కడికి నీ ఒక్కదానికి గొప్ప ఫ్రైండ్ ఉన్నట్టు” చిరాకు పడ్డాడు మధు.

“చిన్నప్పుడు నుంచి మేం పెస్ట్ ఫ్రైండ్... అప్పటికీ ఈ కరోనా ట్రైంలో వర్షని నచ్చ చెప్పాను. కానీ సనేమిరా మీ ఇంట్లో సేమ్యా పాయసం తినాల్సిందేనని వస్తోంది” అని చెప్పి... “అట్టా! ముందు మీరా వెధవ సిగర్ట్ అపండీ. దగ్గరస్తోంది. ఊపిరి ఆడ్డంలేదు. అది వచ్చి వెళ్ళి గంట సేపైనా ఆ సిగర్ట్ అపండీ. అసలే దానికి ఆరోగ్యంపై శ్రద్ధ జాస్తి.” అంది.

మరికొంతసేపటికి... పర్టీపు భోన్ చేసి లలితతో కొంతసేపు మాట్లాడుతూనే సడన్గా నేను రావడం లేదు లలితా! గెట్ వెల్ సూన్ అని మెనేజ్ పెట్టింది.

ఆ మెనేజ్ చూసిన లలితకి ఏమీ అర్థం కాలేదు. విషయం కనుక్కుండామని మళ్ళీ భోన్ చేసింది. ఆమె భోన్ లిఫ్ట్ చేయలేదు.

లలితకి ఓ క్షణం అంతా గందరగోళంగా

గింది...” అని వివరించింది.

అలాగా అని ఇద్దరూ ఒకేసారి నవ్వేసారు. “ఇప్పుడు చెప్పు! ఆమె భోన్ మాట్లాడేప్పుడు ఏ అప్పు ప్రస్తావనో వినిపించి ఉంటుంది. దాంతో ఆ పర్మిషన్, లలిత అప్పు అడుగుతుందని భయ పడి ఉంటుంది. ఎందుకొచ్చిన రిస్క్ అని వెను దిరిగి పోయి ఉంటుంది.... అంతేనా సార్?!” అడిగాడు నమ్మకంగా.

“కాదు తమరి బోంద! క్లా ఇచ్చినా నేల పాలుచేసావే. అప్పు గురించే అయితే, గెట్ వెల్ సూన్ అని మెనేజ్ ఎందుకు పెడుతుంది? ఇక జరిగిందేవిటంబే... లలిత భోన్ మాట్లాడేటప్పుడు మధు సిగర్ట్ పొగ పడక, కాస్త దగ్గి, దగ్గి అయాసపడి, అతని సిగర్ట్ పైపు చేయి చూపుతూ, దీని వల్ల నాకు ఊపిరి ఆడ్డంలేదు, ఆవిరి పడితే కానీ నాకు ఆక్షిజన్ అందేలా లేదు” అని మధు వంక ఎర్గా ఉరిమి చూడగానే, చేతిలోకి సిగర్ట్ ఆపేసి బయటపడేసాడు. ఇవన్నె భోన్ విన్ను పర్టీపు ఏచిటి!! లలిత దగ్గుతోంది. అయాస పడుతోంది... పైగా ఆవిరి అంటోంది. మొదట్లో ఈ కరోనా ట్రైంలో ఎందుకూ అని కూడా అంది. ఆమెకి కరోనా ప్రారంభ దశ అయింటుందేమో అనే అనుమానంతో అప్పార్టం చేసుకుని రావడం మానుకుంది. అదీ అనులు సంగతి. నువ్వు దగ్గరగా కూడా చెప్పలేక పోయావు కనుక ఈసారి కూడా నీ జీతం పెంచడం జరగదు” అని తర్వార్తలు చెప్పగానే-

“మీ తర్వా మీదే కానీ నా తరపు అర్థం చేసుకోరు కదా...!” అనుకుంటూ అక్కడ్చుంచి వెళ్ళిపోయాడు సుబ్బారావు.

అనుబంధ పుస్తకం మీ కోసం

19 వ పేజీ నుండి 34 వ పేజీ వరకు పేజీలు బయటకు లాగి

34వ పేజీలో గుర్తు పెట్టిన దగ్గర లోపలకు మడత పెట్టింది.

మడిచన దగ్గర హిన్ కొట్టి పైన తట్ చేస్తే,

32 పేజీల ఒక పుస్తకం తయారవుతుంది.

కార్బూన్ గ్రంథాలయం మీ ఇంట ఏర్పరచుకోండి!

మీకు నవ్వడం ఇష్టం కనుక

హస్తానందం చదవాలి!!

స్వచ్ఛమైన నవ్వకి...

అశ్వమైన తిరునామా

హస్తానంద

తెలుగులో వెలువడుతున్న ఏకైక హస్త పత్రిక
బక్సేడాదికి చందా జస్ట్ 300 రుపీస్....
రెండేళ్ళకి బిస్ట్ 500 రుపీస్!

G Pay or PhonePe
9849630637

#8-215/4, Near Ramalayam, YERRABALEM-522 503,

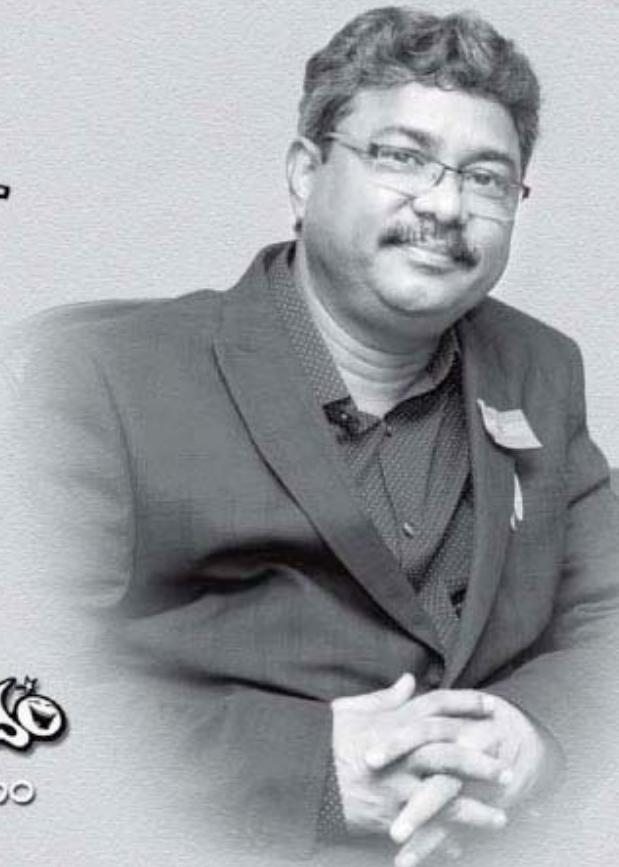
Amaravathi. Ph: 9849630636.

email:hasyanandam.mag@gmail.com

హస్తానంద

హస్తానంద
అనుబంధం

సెల్లు

పేరు: అన్నం శీధర్
 కలంపేరు: బాచి
 జీవిసినది: 13.05.1961
 నివాసం: విజయవాడ
 ఘృతి: న్యాయవాది, ప్రైకోర్ట్ అఫ్ ఆండ్రూప్రదేశ్

1975, 1976 ల్లోనే కార్యాన్నలు గీయడం మొదలెల్పినా, తొలికార్యాను, వెంకట్ అవార్డు కార్యాన్న పోలీస్ 1977లో ప్రసంగాపత్రం పొందింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ క్రోక్కోల్ ఆకాడమీలో మెంబర్‌గా ఉంటూ సీనియర్ కార్యాన్నలు స్టోర్ము కాటూరిగారి వద్ద మెలకుపలు నేర్చుకుని తెలుగులో అన్ని దిన, వార, వష్ట, మాస పత్రికలలో నా కార్యాన్న అచ్చలో చూసుకున్నాను. అంతేకండా నా కార్యాన్న అగ్గిమ్, హిందీ, కన్నడ, తమిళ, మళ్లీయల భాష పత్రికలలో, కన్ని విదేశీ పత్రికలలో నా కార్యాన్న పట్టించు అయ్యాయి.

శ్రీతి, ఆంధ్రప్రదేశ్, స్వాతి, ఆంధ్రభాషి పత్రికలు నిర్వహించిన పోలీస్ లో నా కార్యాన్న బహుమతులు పొందాయి. వాటిలోపాటుగా బాపురమణ అవార్డు, తలిశ్టీ రామారావు అవార్డు, మళ్లీ ఇగ్నాథం అవార్డు, వైష్ణవ్ అఫ్ అందియా వారి బహుమతి ఉంకా ఎన్నో బహుమతులు అందుకున్నాను.

మన హస్యానందం పత్రికలో నిర్వహించున్న ‘కింకారావం’ శీర్షికలో పాటు పలు పత్రికలలో ‘తీవ్రమార్క’, ఛామిలీ ఫన్, రాధారాంబాబు, వంటి శీర్షికలు నిర్వహించాను.

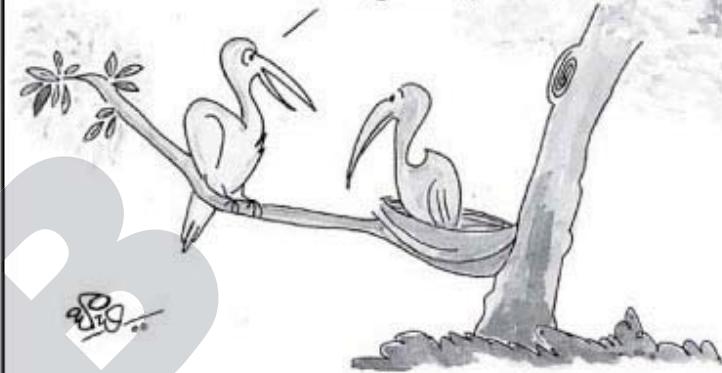
కార్యాన్న రంగంలోపాటు కథలు రాయటం, నాటకాలలో నటించటం కూడా నా ప్రప్యక్తి, దాదాపు 50నాటకాలలో నటించిన అనుభవం మరియు 2009-10 సంవత్సర రానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నుండి నేను నటించిన ‘బోమ్మలు చెప్పిన భజగోవిందర్’ నాటకానికి ‘బంగారు సంది’ అందుకున్నాను. నా కథలకు వివిధ పత్రికలలో పలుమార్చు బహుమతులు అందుకున్నాను.

హస్యానందంలో నా అనుభంగం విడదియరాని ఇంధు. గతంలో ‘బాచి హస్యానందం ప్రత్యేక సంచికగా రావటం నా అడ్స్ట్రషన్మార్కే, ఇప్పుడు నా కార్యాన్నలో ‘బాచి అనుభంగం’ శీసుకురావటం ఎంతో సంతోషంగా ఉంది.

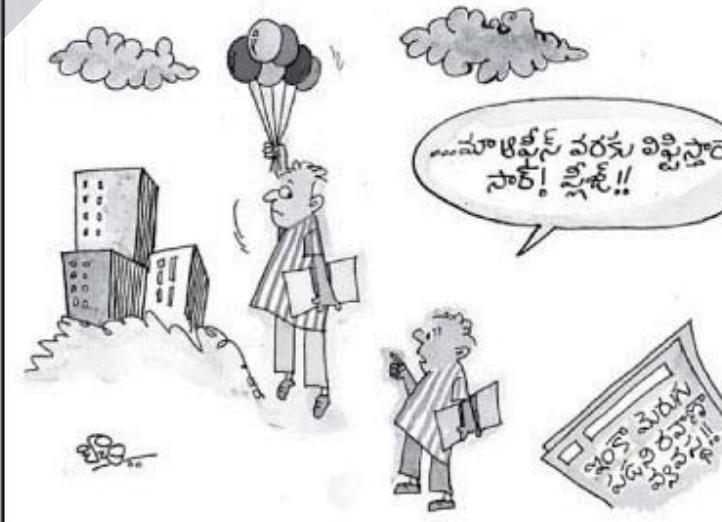
జప్పటి వరకు నా కార్యాన్న సంకలనాలు 5 వున్కాలు ‘బాచి కార్యాన్న’ పేరిట శీసుకువచ్చాను. మరొక్కుసారి రాముగారికి ధన్యవాదాలు తెలియజేసుకుంటే...

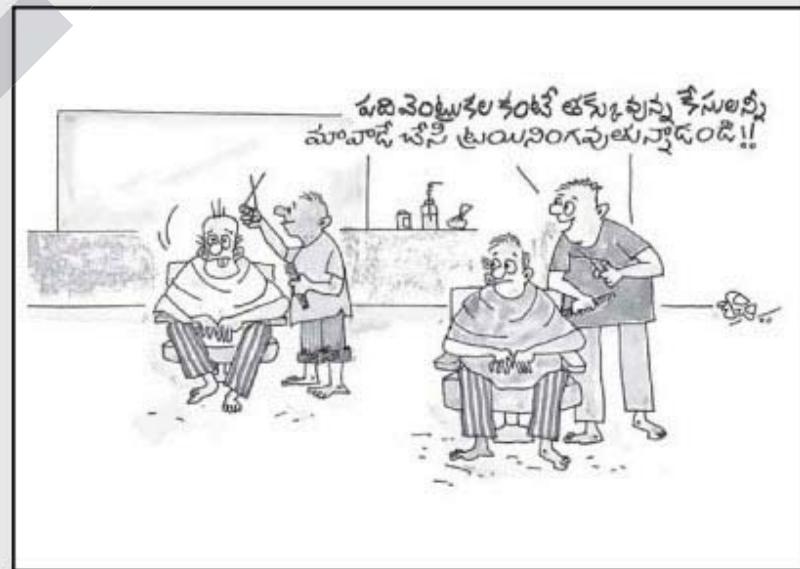
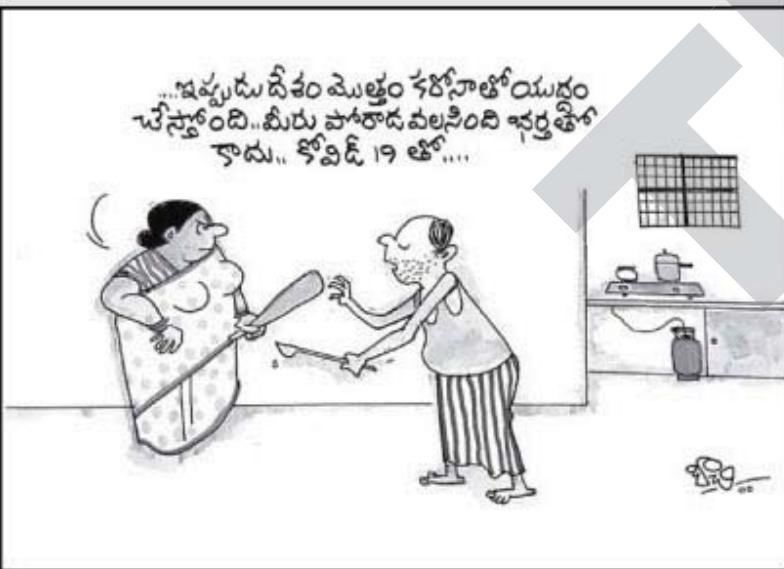
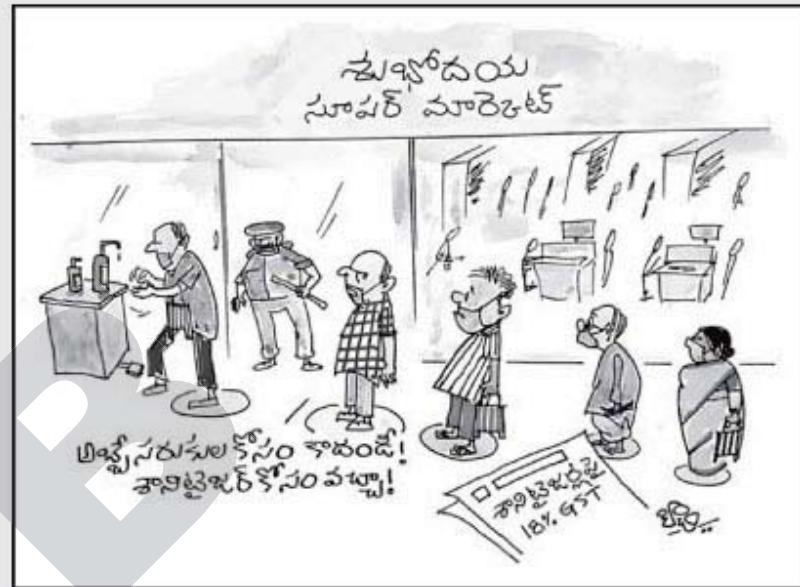
-బాచి.

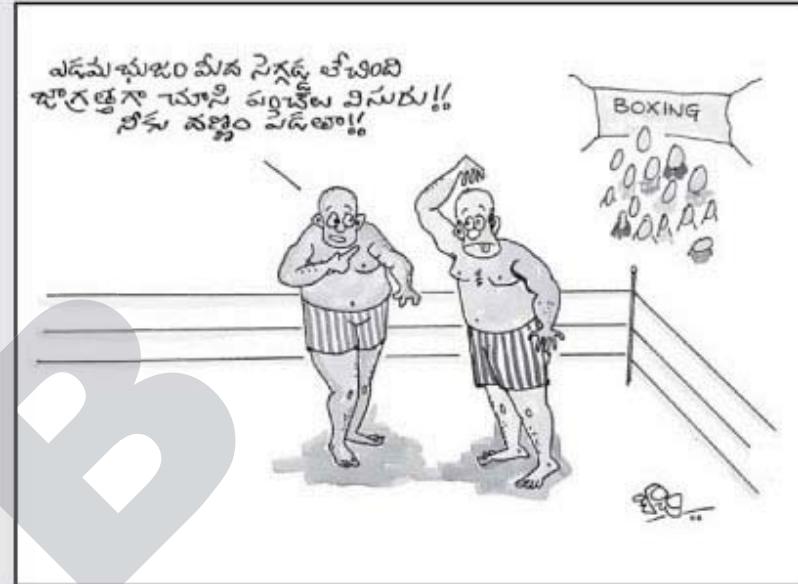
ఈ లిఖాన్ యి చేపల తేనెంట..
 అంచుక్కి కొల్పిరు సంచంహం
 వాట్సుసెన్సుం పిన్న!!

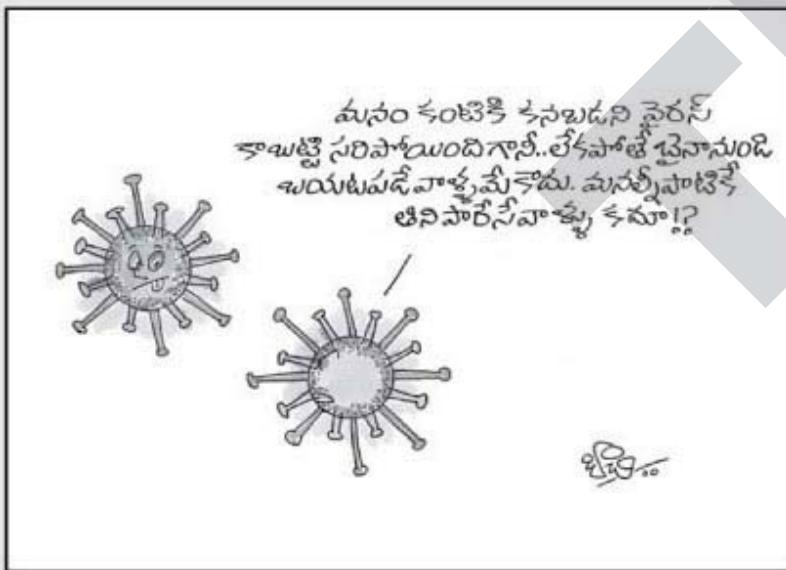
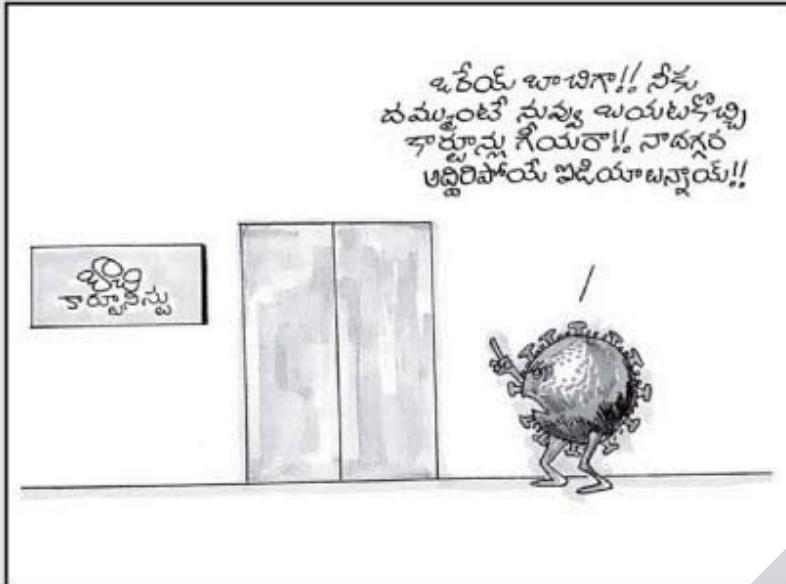

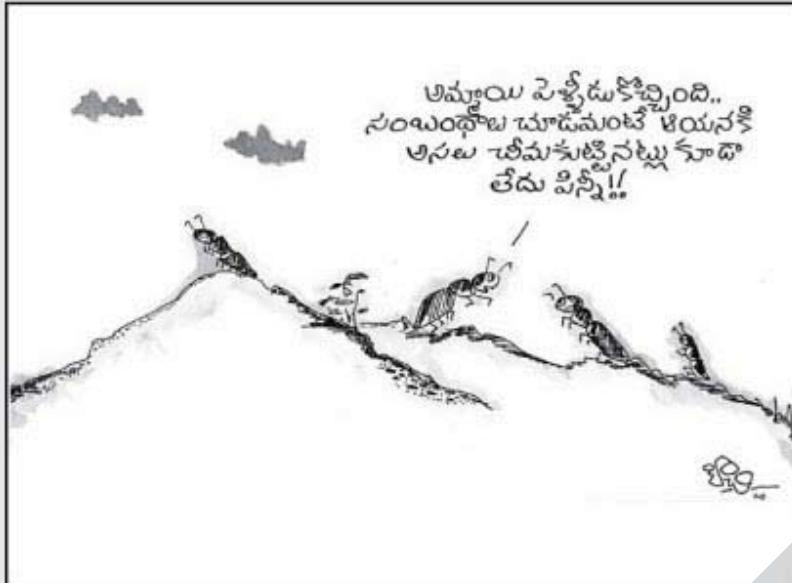
...మాళిఫ్స్ వరస్ విప్పిస్తారే
 సాక్! వీళ్లీ!!

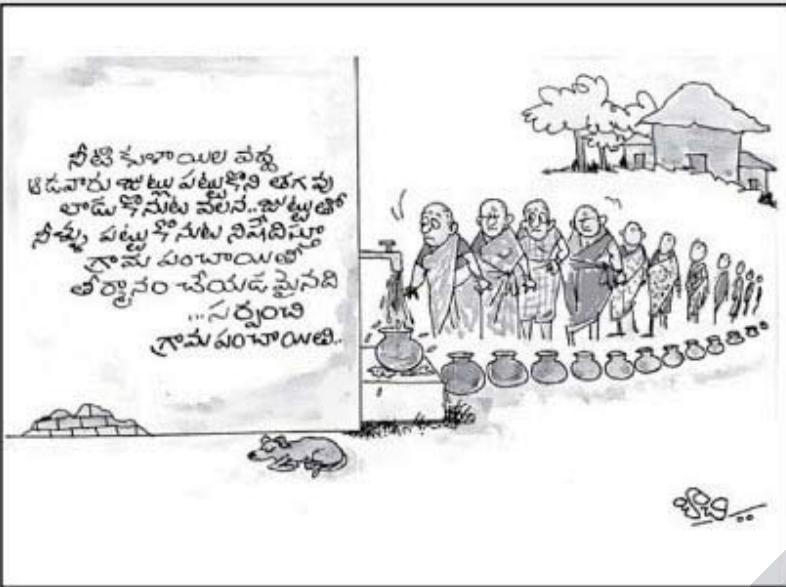

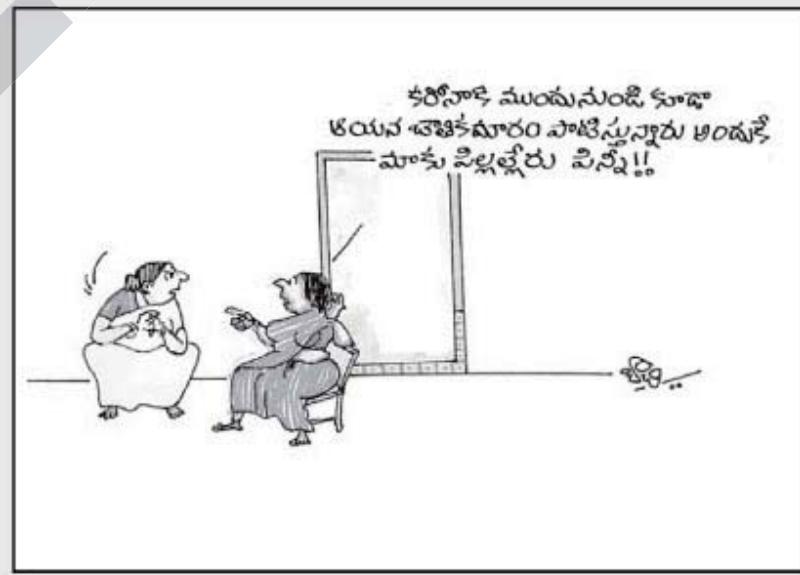
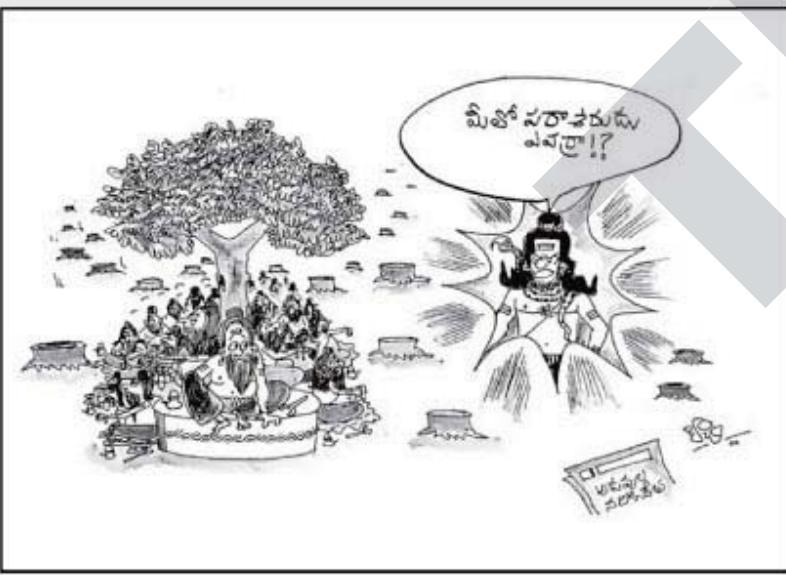

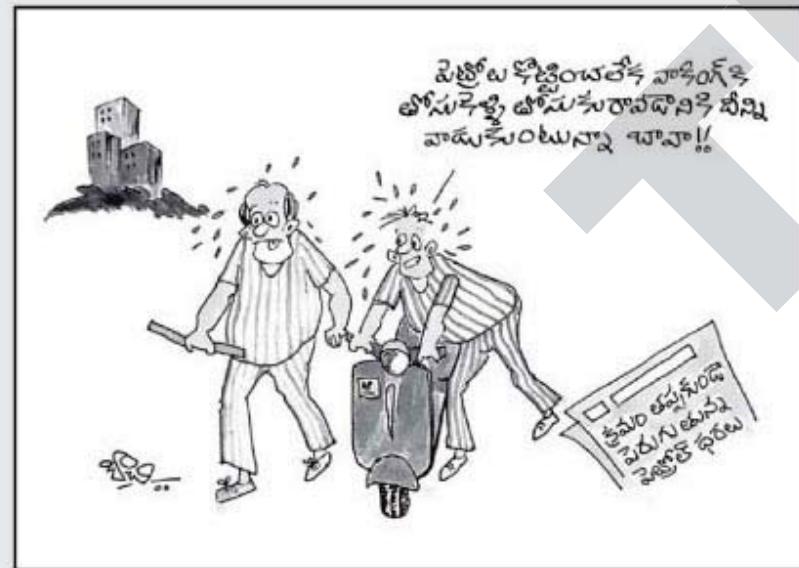

శిఖికంఠాన్ని

శిఖికంఠాన్ని

ఓంటే!! ఇంకప్పడు శాఖిత్తిజను
ఆసుక్కరమ్మలి చేప్పింది మమ్మె!! ఇంటె
శోభుల్లా యిష్టేస్తుంది!!

తోలాడిస్తాం మూడుసెలబ
గడవికిపోయి తమస్య వేసుకుని కై
నాటకు పరాయ తెచ్చు శొభుచెస్తే!

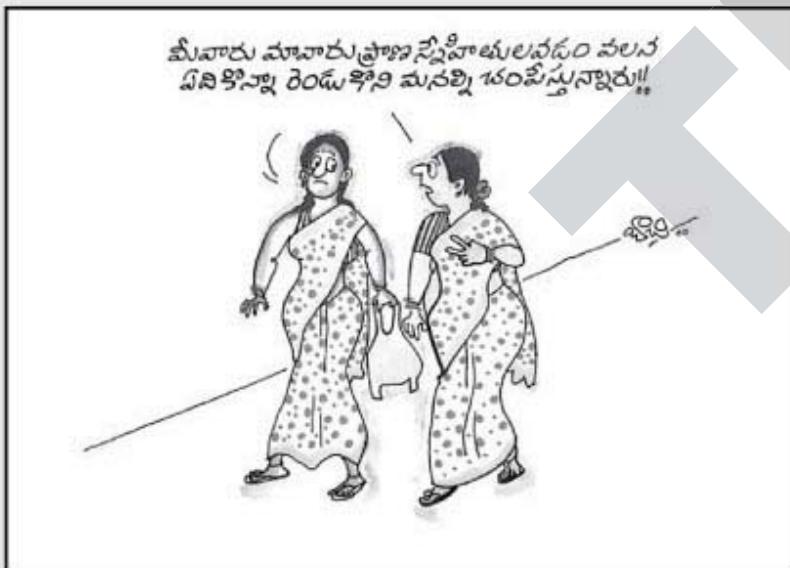
ప్రీటిపెంటుసగంళ పున్నారు ద్వారా ఇంతెక
సూకం కుదురుచు... ఇత్తుతు దుగ్గరు
పాటించాలిందే!!

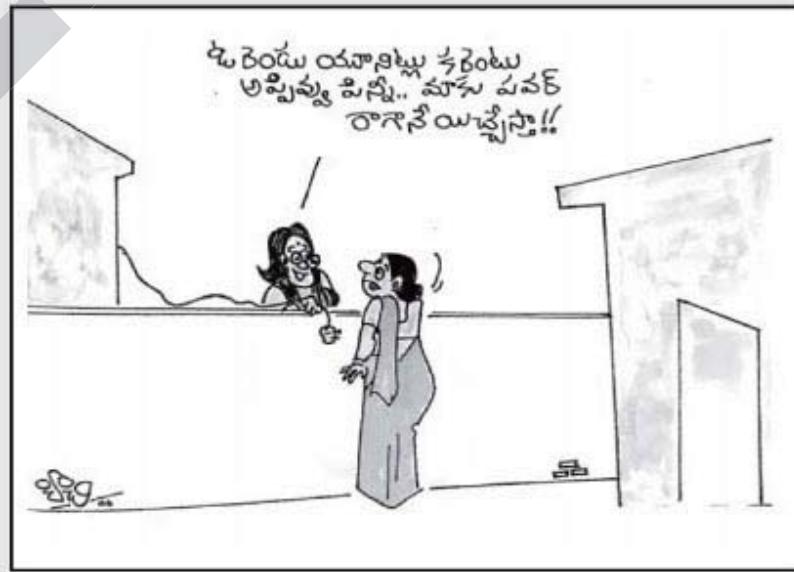
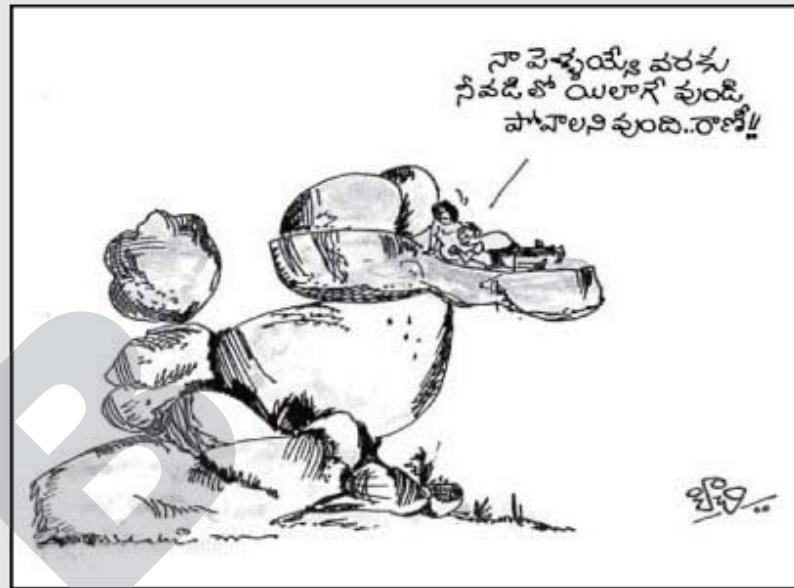
కుచీలసంఘన
సాధులు కెందుం

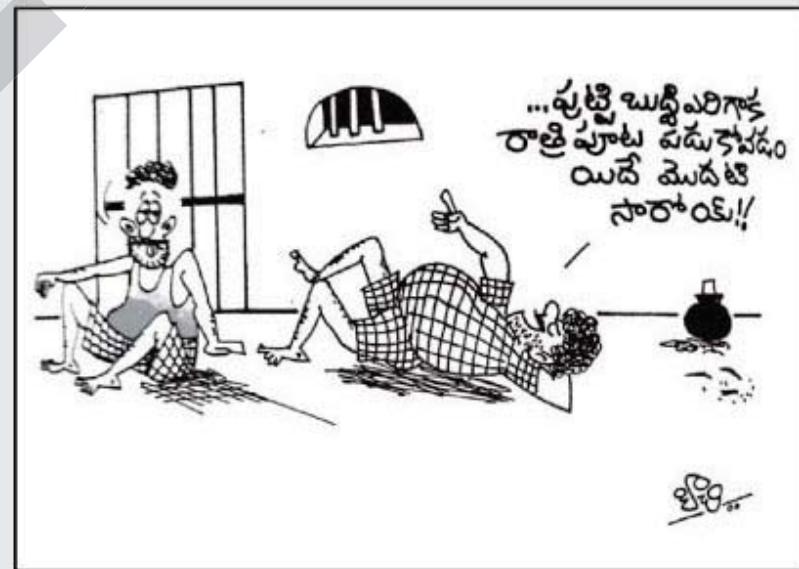
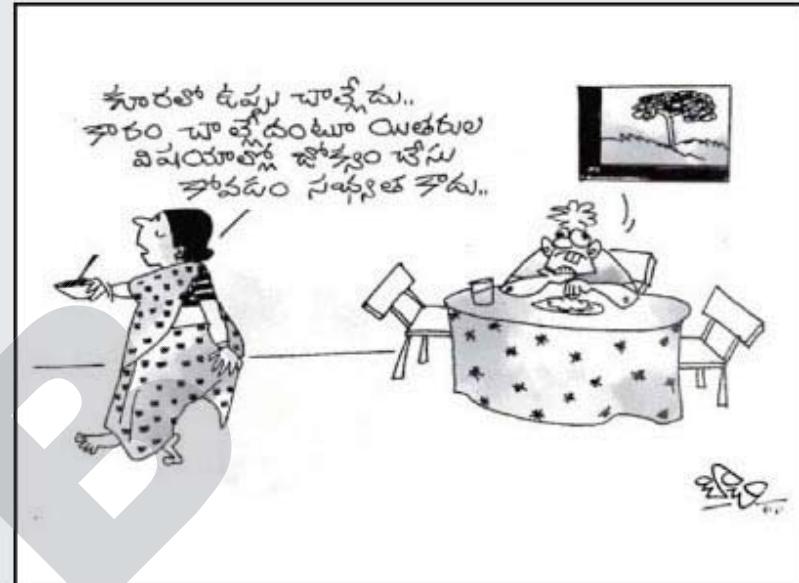

నాకింభాసిచ్చికాలేసు కాబట్టి
పైఫు వాట్టర్ నీకే లమ్మలో శాఖిత్తిజెక్క
అందుకు!!

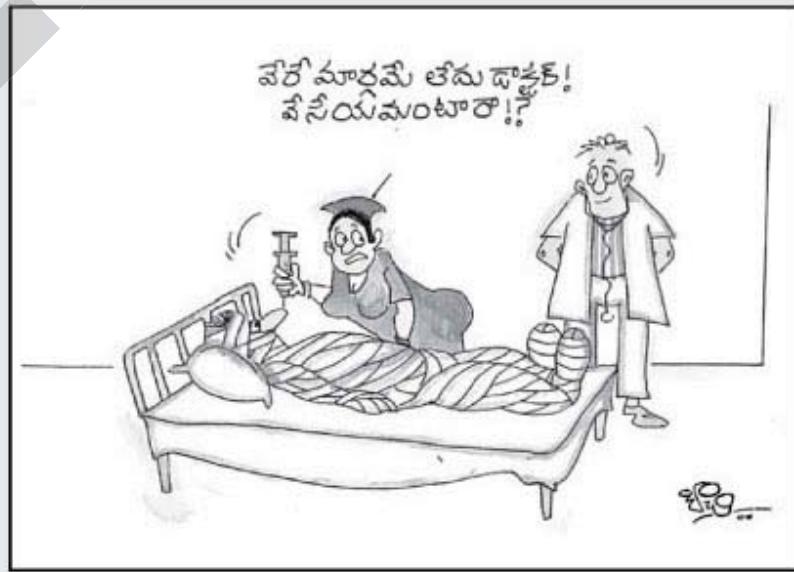
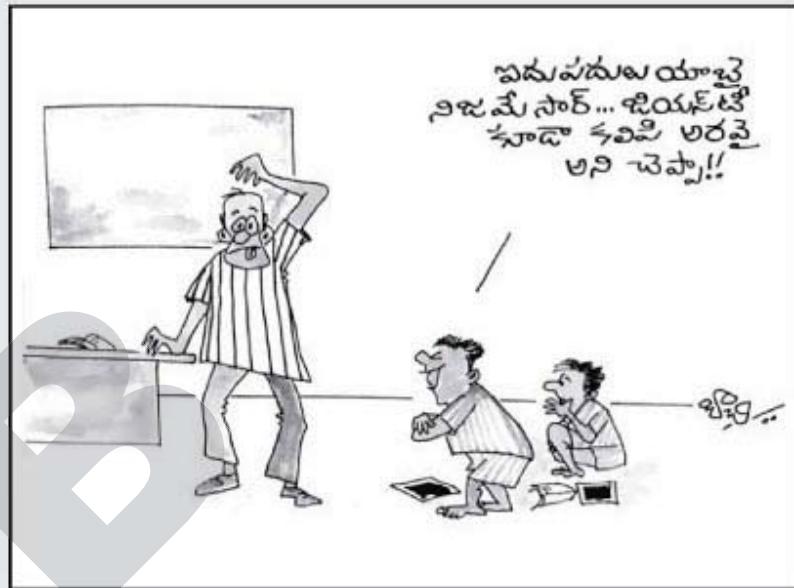

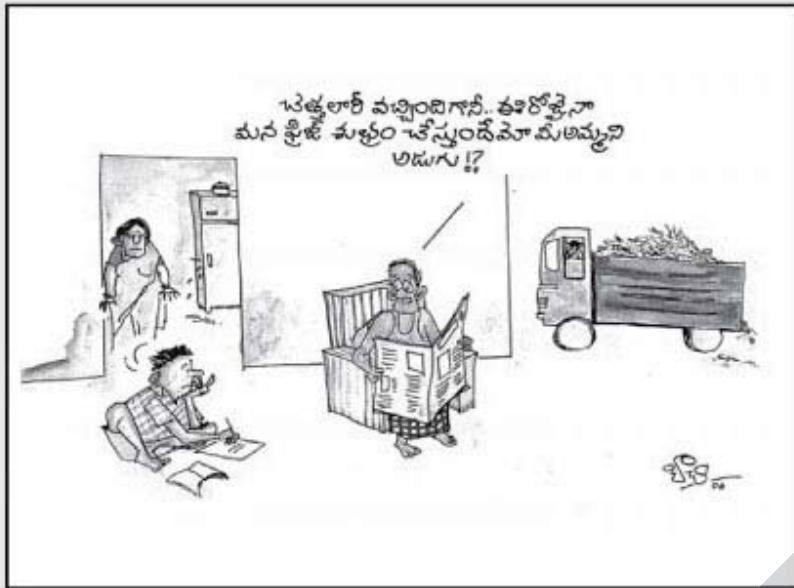

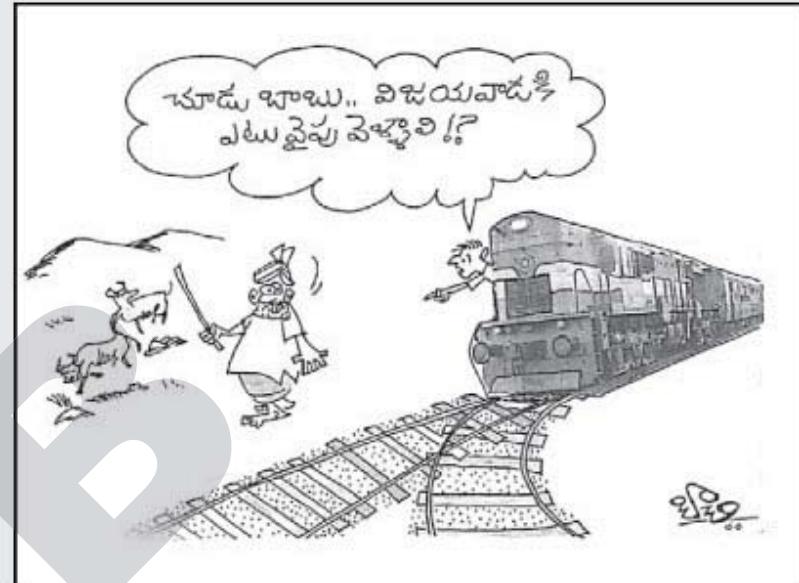

Fold here

శిఖికట్టువు

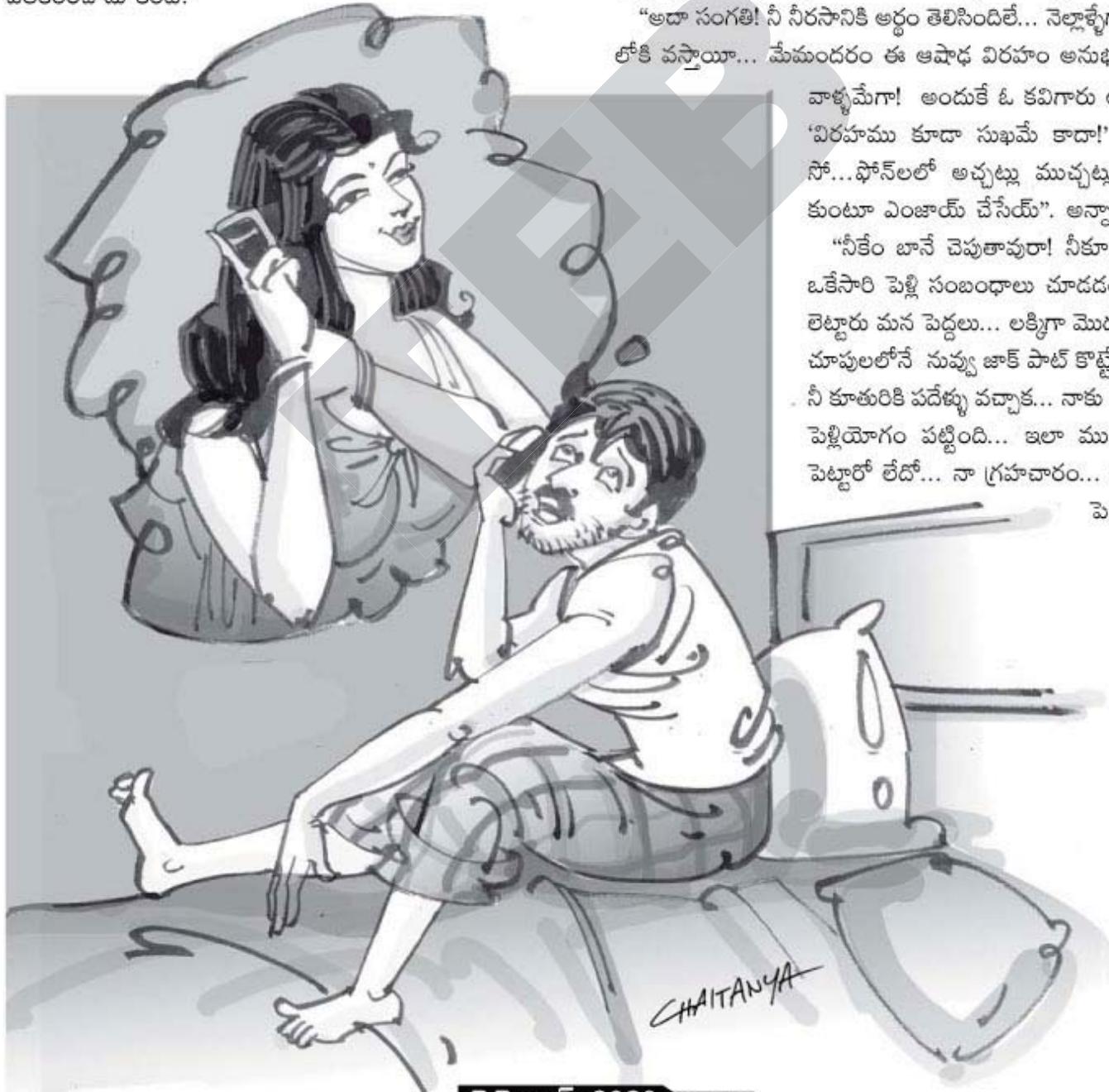
శిఖికట్టువు

క. కా. కి

కలవల గీలజా రాణి
9959948223

రాత్రి పదింటప్పుడు.. కిరిటి సెల్ఫ్ ను రింగయింది.
'ఈ టైమ్లో ఎవరబ్బా చేసింది' అనుకుంటూ నెంబర్ చూసేసరికి...
అమెరికా నుంచి మోహన్ భోను. లిఫ్ట్ చేసి...
“హలో... మోహన్! ఎలా ఉన్నావురా? తెల్లారిందా మీకు?” అంటూ
పలకరించాడు కిరిటి.

“హలో! బానే ఉన్నాం రా! నువ్వు ఎలా ఉన్నావు? బెను... నాకో న్నాన్ తెలిసింది. నిజమేనా?.. నీ పేరు ఇక నుంచి 'క.కా.కి' కాదట కదా! నాకు చెప్పనేలేదు.” అన్నాడు మోహన్.

“ఆఏ!.. ఏవుందిలేవోయ్ ఇందులో చెప్పడానికి!” కాస్త నిరాసక్తంగా అన్నాడు కిరిటి.

“ ఏంట్రా! అంత నీరసంగా చెప్పతున్నావు? నీకు పెళ్ళి అయిందన్న వార్త ఎగిరి గంతేసి, నేను అడక్కుండానే చెప్పతావేమో అనుకున్నా! ముదిరిపోయిన బెండకాయు', 'కళ్ళాం కాని కిరిటి' (క.కా.కి) అనే బిరుదుల నుంచి విముక్తి పొందావని సంతోషించాను. అనఱు నాకు చెప్పకుండానే చేసేసుకున్నావని కోపం కూడా వచ్చింది... ఇప్పుడేమో ఏవుందిలే ఇందులో చెప్పడానికి అంటున్నావు... ఏమైందిరా? ఏదీ.. చెల్లాయ్యని పరిచయం చెయ్యు!” అనేసరికి.

“తన పేరు సుభద్ర... ప్రస్తుతం ఇక్కడ లేదు. ఆషాధమాసం కదా! పుట్టింట్లో ఉంది. తర్వాత పరిచయం చేస్తాలే!.” అన్నాడు కిరిటి.

“అదా సంగతి! నీ నీరసానికి అర్థం తెలిసిందిలే... నెల్లాళ్ళగా ఎంత లేకి వస్తాయా... మేఘందరం ఈ ఆషాధ విరహం అనుభవించిన వాళ్ళమేగా! అందుకే ఓ కవిగారు అన్నారు 'విరహము కూడా సుఖమే కాదా!' అని... సో...ఫోన్‌లలో అచ్చట్లు ముచ్చట్లు చెప్పు కుంటూ ఎంజాయ్ చేసేయ్.” అన్నాడు.

“నీకేం బానే చెప్పతావురా! నీకూ, నాకూ ఒకేసారి పెళ్ళి సంబంధాలు చూడడం మొదటిట్లు మన పెద్దలు... లక్ష్మిగా మొదటి పెళ్ళి చూపులలోనే నువ్వు జాక్ పాట కొట్టేసావు... నీ కూతురికి పదేళ్ళు వచ్చాక... నాకు ఇప్పటికి పెళ్ళియాగం పట్టింది... ఇలా ముహూర్తం పెట్టారో లేదో... నా గ్రహచారం... లాక్ష్మీను పెట్టారు...

అందరినీ పిలిచి ధూం ధాంగా చేసు కుండా మనుకున్నాను. ఇప్పుడు తప్పితే మళ్ళీ మంచి ముహూర్తం లేదట. ఒకవేళ ఆగితే... కుదరక కుదరక కుదిరిన సంబంధం తప్పిపోతుందేవో అని... ఏదో మా రెండు కుటుంబ సభ్యుల మధ్య పెళ్లి చేసుకోవలసి వచ్చింది..” అన్నాడు.

“పోనేరా! ఎవరినీ పిలపలేదని మేము ఎవరం ఏమనుకోవడం లేదు... ఇప్పటి కైనా నీకు పెళ్లి అయింది... అదే పది వేలు... హేహీగా ఉండంది... విష్ యూ హేహీ మేరీడ్ లైఫ్... బై.. ఉంటారా... మళ్ళీ చేస్తాలే.” అంటూ అభినందనలు తెలిపాడు మోహన్.

భోన్ పెబ్బేసి - దీర్ఘంగా నిట్టార్చాడు కిరిటి.

చిన్నప్పుటి స్నేహితుడు మోహన్... చదువుపూర్వవానే గీతతో పెళ్లి అవడం, ఉద్యోగరీత్యా అమెరికా వెళ్లడం ఒకేసారి జరిగాయి. ఇద్దరు పిల్లలు కూడాను... కిరిటికి మాత్రం ముచ్చటగా ముపై ఒదో పుట్టినరోజు కూడా దాటిపోయింది... కానీ పెళ్లి యొగమే ఇంకా తోసుకురావడం లేదు.

ఆఫీసులో ‘క. కా. కి’ అనే పేరుతో... అంటే ‘కళ్యాణం కాని కిరిటి’ అని పాపులర్ అయిపోయాడు. తన తోటి వారందరికి ఉకటక

అదన్నమాట!

అతమిమించాడు ఉపాధ్యాక్ష నెమ్మిదైశాపాడు.
మిషన్సుస్టార్క్షాప్స్స్, క్రైస్తిక్ కూడా ఎక్కిప్పాడి.

అమృగార్థాన్ప్రాప్తించి మిషన్స్స్టార్క్షాప్స్ మిషన్స్ కిస్మాత్తించిపుస్తాచ్చిలు చెప్పాడైనా?

పెళ్లిక్కుఅయిపోవడం... వాళ్లు చెప్పే హనీ మూన్ ముచ్చట్లు, కొత్త తాపురాల కబుర్లు విని వినీ తనెప్పుడు చెపుతానో ఈ ముచ్చట్లు అన్ని అనుకుంటూ ఉవ్వుకూరిపోయేవాడు. కానీ.. అంతకంతకీ ఆ ఘడియ వెనక్కి పోయేది.... అతగాడి బామ్మ చూసే జాతకాలూ, తండ్రి చూసే ఆస్తులూ, అంతస్తులూ, తల్లి చూసే అతిశయ్యాలూ, ఆర్యాంధూలూ... వీటన్నిటి మధ్య

ఏ సంబంధం చూసినా మాటల దగ్గరే ఆగిపోతున్నాయి. పోనీ ఎవరైనా అమ్మా యికి లైనేసి లవ మేరేజ్ చేసుకుండా మన్నా.. కిరిటికి అంత సీనూ లేదు.

ఇంతలో ‘కోతికి కొబ్బరి కాయ దొరికి నట్టు.’ అన్ని రకాలుగా అనుఖా ఉండే సంబంధం ఒకటి కుదిరింది. రెండు వీధుల అవతల ఉండే సోమరాజు గార మ్మాయి సుభద్రతోనే. కిరిటికి పెళ్లి కుదిరింది. తన బ్రహ్మచారి లైఫ్లోకి వైఫ్ రాబోతోందని... పట్టులేని ఆసందం తో గాల్లో తేలిపోయాడు. బంధుమిత్ర సపరివారంగా చేసుకోవలసిన పెళ్లి వేడుక కరోనా మూలంగా కేవలం రెండు కుటుంబ సభ్యులు... మూతికి మాస్యులేసుకుని... ఇంట్లోనే సింపులాటి సింపుల్గా.. మమ అంటూ ఏదో పెళ్లి అయింది అనిపించేసారు.

అయితే కొత్త పెళ్లాంతో ఓ హనీ మూనూ లేదు. ఓ సినిమా, ప్రికారు కూడా లేకుండా పోయింది... మహమ్మారి కరోనా మూలంగా. తన హనీమూన్ గురించి ఎన్నెన్ని కలలు కన్నాడో అన్ని కల్లలయిపోయాయి.

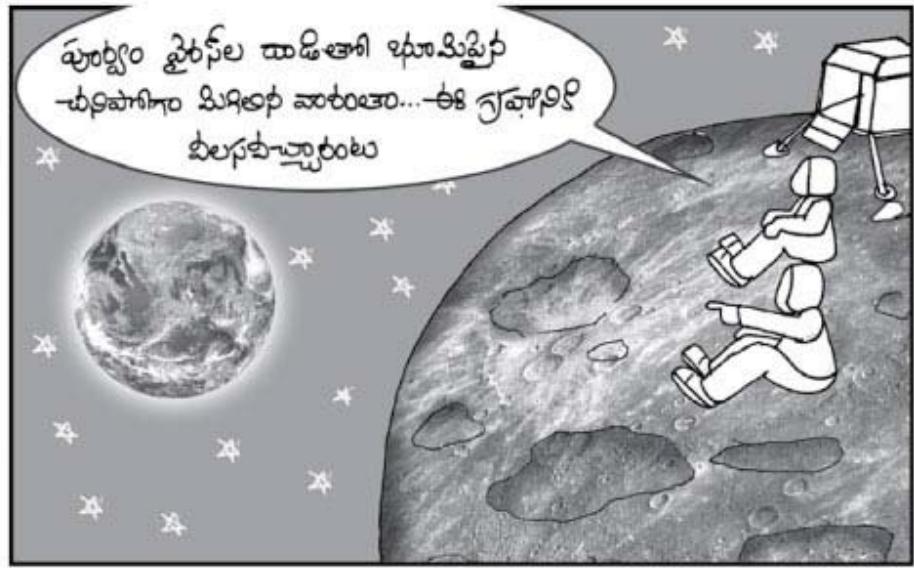
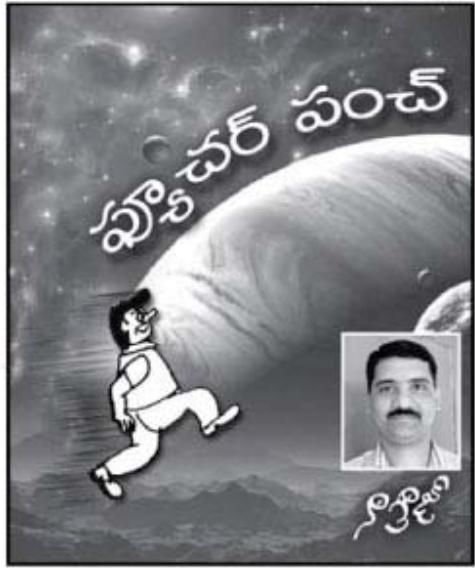
‘మూలిగే నక్క మీద తాటికాయ పడ్డట్లు’ పెళ్లయిన వారంరోజులకే... కొంపలు మునిగి పోయేట్లు ఎవరో పిల్చినట్లు... ‘ఆషాధం’ వచ్చే సింది. కొత్త దంపతుల హుంచారు మీద నీళ్ల చల్లేసింది. సుభద్ర పుట్టించి వెళ్లి పోయింది.

విరహగీతాలు పాడీ.. పాడీ, గొంతు బొంగురు పోయింది. భోన్లో ఆ బొంగురు గొంతు విని భయపడి అత్తగారు కరోనా టిస్సులు చేయించమని సలహా ఇప్పుడంతో మాట్లాడడం కూడా మనేసాడు.

అందరూ పొర్కమి కోసం ఎదురు చూస్తారు. వెన్నెల అంబే ఇప్పుడతారు... కానీ కిరిటి మాత్రం అమావాస్య కోసం వెయ్యే కళ్లతో ఎదురుచూడసాగాడు. అమావాస్య ఇప్పుడు వస్తుందా? ఆషాధం ఇప్పుడు వెడుతుందా? ఎప్పుడు తనూ తన భార్య ఒకే గూడులో చిలకా గోరింకలలాగా ఊసులాడుకుంటమా? అనుకుంటూ రోజులు లెక్కపెడుతూండగా... కిరిటి నెత్తిన అమృతం పోసినట్లు... ఆషాధం వెళ్లి,

కోన్కానుక బలయ్యే వారి లిస్ట్ లో
నా పేరుందో లేదో కాస్త మీ దాటా చూసి చెప్పండి సర...
భయం తోనే చచ్చేలా ఉన్నాను...

క్రావణం రానే వచ్చింది. ఎగిరి గంతేసాడు.

కాపురానికి తీసుకురావడానికి ముహూర్తం పెట్టించారు సుభద్ర తల్లిదండ్రులు.

సుభద్ర రాక కోసం వళ్ళంతా కళ్ళు చేసు కుని కిరీటి ఎదురుచూడసాగాడు.

◆◆◆

కానీ... తెల్లవారగానే తెలిసిన వార్తలో... ఘాకంపం వచ్చినట్టియింది.

కిరీటికి ప్రపంచం తలకిందులైపోయింది.

ట్రీంగీ.. ట్రీంగీ... మోహన్ దగ్గర నుంచి మళ్ళీ ఫోను..

“హలో... కిరీటి! ఈరోజు నుంచి క్రావణ మాసం కదరా! చెల్లాయ్ ఎప్పుడు వస్తోంది? నీ విరహ బాధలు అన్నీ గట్టిక్కిపోయాయిలే... రోజులు ఓపిక పట్టు... ఆ తర్వాత ఫోన్ చేస్తా.

చెల్లాయ్ రాగానే వీడియో కాల్ చేసి పరిచయం చేయ్య. గీత కూడా తన వదినని చూడాలను కుంటోంది” అనేసరికి...

ఏడుపు గొంతుతో—“ఏం చెప్పమంటావురా? నా రోజులు బాపులేవు... విధి నా మీద పగ పట్టింది. సుభద్ర వాళ్ళ ఉండే వీధిలో ఎవరికో కరోనా పాజిటివ్ రావడంతో... పోలీసులు ఆ వీధిలోకి బయటవారు ఎవరూ వెళ్ళకుండా.. లోపలున్నవారు బయటకి రాకుండా బారికేడ్సు పెట్టేసి కాపలా కూర్చున్నారు.” చెప్పుడు కిరీటి.

“అయ్యా! ఔసా!... నెల్చుక్కుగా ఎదురు చూసావు... ఇప్పుడు ఇలా అయిందేంటూ! బేడ్ లకీ! నరే చేయగలిగిందేం లేదు. పద్మాలుగు రోజులు ఓపిక పట్టు... ఆ తర్వాత ఫోన్ చేస్తా.

అప్పుడు చెల్లాయిని పరిచయం చేస్తువు కాని... ఉంటూ... బై!” అన్నాడు మోహన్.

అనుకున్నట్టే... పదిచేసు రోజుల తర్వాత— మోహన్, కొత్త పెళ్ళికూతురు సుభద్రని చూడాలుని కిరీటికి వీడియో కాల్ చేసాడు.

ఫోన్ ట్రైన్ మీద కిరీటిని చూసి నివ్వెర పోయాడు.— “ఏంతూ? నువ్వు అనలు కొత్త పెళ్ళి కొడుకువేసా? గడ్డం పెంచేసి ఆ మొహం ఏంటి?... ఏది చెల్లాయిని పిలు. తనతో మాట్లాడతాను! తను వచ్చేసాక కూడా నువ్విలా ఈసురో మంటూ ఉంటే తను ఏమనుకుంటుంది?” అన్నాడు మోహన్.

“ఏమన్నా అనుకోవడానికి అనలు సుభద్ర ఇక్కడకి వస్తేగా... ఇప్పుడు మా వీధి క్లోజ్ చేసి రెడ్ జోన్ పెట్టేసారు... మరో పదిచేసు రోజులో, నెలరోజులో, ఎన్నాళ్ళో తెలీదురా!” అంటూ బాపురుమన్నాడు కిరీటి.

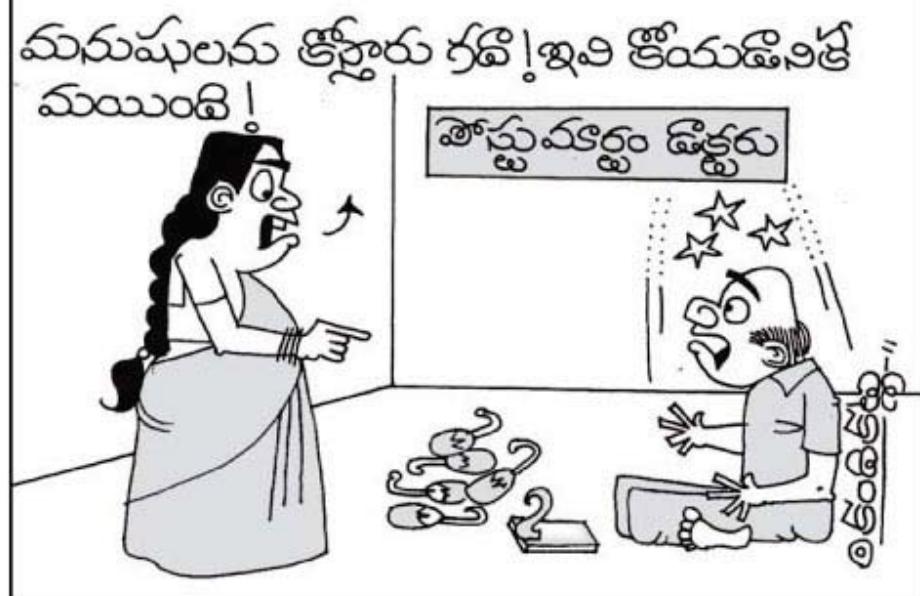
“ఒరేయ్! మొత్తానికి, పెళ్ళి కాకముందూ, పెళ్ళి అయాక కూడా నువ్వు—‘క.కా.కి’ పేరు సార్థకం చేసుకున్నావు కదరా!” అన్నాడు మోహన్.

“అంటే....” అన్నాడు కిరీటి అర్థం కాక. “ఏమందీ! అప్పుడు ‘కళ్ళుణం కాని కిరీటి’ వి. ఇప్పుడు ‘కరోనా కాటు వేసిన కిరీటి’ వి.” అనేసరికి.. పాపం కిరీటికి స్పృహ తప్పినంత పనయింది.

కరువు పట్టిన కిరీటి కాపురం... కరోనా కరువు రోజుల్లో.... ఆరునెలలు ఆశాధమాసాలే అయ్యాయి.

ముఖులను త్యాగు న్యో! ఇంతోయినిత్తు మయింటి!

శాస్త్రవ్యాప్తి క్లోన్లు

అపాణి-చీపాణి నవ్వల విందు

గతంలో... అమెరికాలో స్థిరపడ్డ బ్రిహ్జుచారి చందు. అందరికీలానే చందు పెళ్ళికొనం తండ్రి తన మరదలు నుభ్యలక్ష్మీని పెళ్ళి చేసుకోమని నెత్తినోరు కొట్టుకుని మొత్తుకుంటుంటాడు. తనకి మరదలు మీద ఏ ఫీలింగ్ లేదని చందు తెగించి చెప్పేస్తాడు. మాడు నెలల్లో యోగ్యురాలైన అమ్మాయిని తెచ్చి మా ముందు పెట్టు... లేదంటే చచ్చిపోతానని బెదిరిస్తూ తండ్రి పంపిన రూమెయిల్ పట్టుకుని స్నేహితుని దగ్గరకు వెళ్తాడు చందు. అక్కడ రామం భార్య విపయం తెలిసి చందుకి ఓ సంబంధం గురించి చెబుతుంది. ఆ అమ్మాయిని హాటల్లో కలుస్తాడు చందు. ఆ అమ్మాయి చందుకి నశ్చదు. రచన దాన్స్ నేర్చించడానికి ఇందువాళ్ళింటికి వెళ్తుంది. మెక్కికన్ కిడ్న్యూపర్ ఓలేకి, నుభ్య ఒక భోటో ఇచ్చి. ఆ అమ్మాయిని కిడ్న్యూవ్ చేయమని చెప్పాడు. ఆ అమ్మాయి తెలంగాణ అసోసియేషన్ వారు నిర్వహిస్తున్న సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల్లో ఏ అయిటమ్ చేసే అమ్మాయిని చెప్పాడు. ఆ కార్యక్రమం జరుగుతూంటుంది...

ప్రస్తుతం...

ఆ తర్వాత, ఇందు అమె స్నేహితురాళ్ళ గ్రూప్ దాన్స్ ప్రారంభం అయ్యింది. పాటలో దరువు, ఊపు ఉండడంతో అందరూ దరువేస్తూ ఎంజాయ్ చేసారు.
“ఈ అమ్మాయి దాన్స్ బాగా చేసింది.” ఇందును మెచ్చుకుండి సౌమ్య.
“ఆ అమ్మాయి, రాఘువరావు కూతురు. ఆ దాన్స్ కంపోజ్ చేసింది నా భార్యే.” చెప్పాడు రామం.

సౌమ్య, అతని వంక మెచ్చుకోలుగా చూసింది.

ఓలే హోలంతా తిరిగి, ప్రతి అమ్మాయిని చూసాడు. కానీ సౌమ్య ఎవరో అతడికి అర్థం కాలేదు.

మరో కామెడీ స్క్రీట్ చేసారు. ఓలే మాత్రం అటు ఇటు తిరిగాడు.

బాబు - “నాన్న! నువ్వు నాకు అబద్ధం చెప్పినవ్వ!”

తండ్రి - “అబద్ధమా? ఏం అబద్ధం చెప్పినవ్వ?”

బాబు - “మనల్ని దేవడు క్రియేట్ చేసి, భూమి మీదికి పంపాడు అని చెప్పినవ్వ.”

తండ్రి - “అందులో అబద్ధం ఏముంది?”

బాబు - “కాదంట! మనుషులు కోతి నుండి

వచ్చారంట!”

తండ్రి - “కోతి నుండా? ఎవరు చెప్పారు?”

బాబు - “అమ్మ చెప్పింది!”

తండ్రి - ఆట..అదీ మ్యాటర్... మీ అమ్మ పూర్వీకులందరూ కోతి నుండి వచ్చి ఉంటరు. అందుకే అట్ల చెప్పింది.”

జనాలు సరదగా నవ్వుతుంటే, ఓలే మాత్రం జూ నుండి తప్పిపోయిన కోతి లాగా అటూ ఇటూ తిరిగాడు.

డిస్ట్రిక్ ప్రారంభం అయ్యింది కానీ... సౌమ్యను కనుకోల్చేకపోయాడు. ఇక ఉండాలా వెళ్ళిపోవాలా అని ఆలోచిస్తూ, అప్రయత్నంగా తన సెల్ఫోన్ తీసి కాల్వీ ఏమైనా వచ్చాయేమానని చూసాడు. ఆ తర్వాత, ఫైసెబుక్లోకి పెళ్ళి, ఇప్పుడు నడుస్తున్న కార్యక్రమం తాలూకు పేజీలోకి వెళ్ళాడు.

అప్పటి వరకు ప్రోగ్రాంలో వేదికపై పార్టీ సిపేట్ చేసిన వారి భోటోలను ఆ ఫైసెబుక్ పేజీలో కార్యనిర్వహక సభ్యులు అప్లోడ్ చేసారు.

అంతే! ఓలే కట్టు మెరిశాయి.

ఆ ఫోబోలలో వేదికపై దాన్ని చేసిన సౌమ్య ఫోబోను జూం చేసి, చుట్టుపక్కల చూసాడు. తన పక్క బేబుల్ దగ్గర భోజనం చేస్తున్న సౌమ్య, చందు, రామం, రచన... వీళ్ళందరూ కనిపించారు.

'ఈక నువ్వు తప్పించుకోలేపూ' మనసులో అనుకుంటూ తాను వెళ్ళి దిన్నర్ ఫ్లైట్ తీసు కున్నాడు.

ఓతే తాను కిద్దాప్ చేయాల్సింది సౌమ్యను కాదని అతనికి తెలీదు. సౌమ్యను కిద్దాప్ చేస్తే, ఇరగబోయేదెంటో కూడా అతడు కనీసం ఊహించను కూడా ఊహించ లేదు.

దిన్నర్లో తెలంగాణ వంటకాలు వడ్డిం చారు. సౌమ్య, చందు, రామం, రచన ఉ బేబుల్ దగ్గర తినసాగారు.

ఒలే సౌమ్యను గమనిస్తూ ఫ్లైట్లో ఉన్న తిండిని ఎలా తినాలో తెలియక తికమక పడ్డాడు.

ఆ ఫ్లైట్లో, తెలంగాణ వంటకాలైన సర్వ పిండి ముక్కు చింతపండు పులిహోర, శనగలు గోంగూర, చిన్న గిన్నెలో పచ్చిపులును, జొన్న గట్ట, కల్లెగూర, ఊరకోడిపులును, పాయ, మొక్కజోన్న గారెలు, చిన్నగిన్నెలో పాయసం... అవస్త్రీ ఉన్నాయి.

బద్దికాట్లు నదిపే వ్యక్తిని, విమానంలో కాక పిటిలో కూర్చోబట్టి - "విమానాన్ని తేలు.." అని

చెబితే, ఏ మీట ఏదో తెలియక ఎలా కంగారు పడతాడో అలా కంగారుపడ్డాడు.

ముందు చికెన్ముక్క తీసి పాయసంలో నంజకుని నోట్లో పెట్టుకుని - "భీ! ఇందియన్ పుడ్ ఇలా ఉందేంటి?" అనుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత సర్వపిండి ఓ ముక్క తుంచి నోట్లో పెట్టుకొని కసాబిసా నమలబోయాడు... అది కాస్తా పంచి మధ్యలో ఇరుక్కుని, ఆక్కడే తిష్ఠ వేసింది.

పులిహోరలో పులుసు పోసుకొని... గారెలను ముక్కలు ముక్కలుగా హింసించి... ఆ పులుసులో వేసి తినబోయాడు. పులిహోరలో ఉన్న ఆపాలఘాటు నష్టాచానికి ఎక్కి, నష్టాచాలు కనిపించాయి. వెంటనే ఆ ఫ్లైట్సు తీసుకెళ్ళి చెత్తబుట్లలో వేసి గుటగుట రెండు కోక టిన్నులు తాగేసాడు.

అప్పటి వరకు అతడి చర్చలను గమనించిన ఇందు, అతని దగ్గరికాచ్చి, ఇంకో ఫ్లైట్ అవ్వ బోయింది.

"నో!నో!!" అన్నాడు ఆ ఫ్లైట్ వంక భయం భయంగా చూస్తు.

ఇందు, ఆ పదార్థాలు ఎలా తినాలో... స్వచ్ఛమైన స్పానిష్ ఖాపలో అతనికి వివరించి, బలవంతంగా ఫ్లైట్ ఇచ్చింది.

విమానం పైలట్, కోపైలెబ్కు నేర్చిస్తున్నంత టిపికతో చెప్పింది.

ఈసారి అతడు, ముందుగా పులిహోర కాస్త తిని, చికెన్ తిని, గారెలు పాయసంలో నంజు కుని తిన్నాడు.

అప్పుడే సైకిల్ నేర్చుకుంటున్న చిన్నపిల్లా డిలా ఒక లుక్ ఇచ్చి - "వెరీ పేస్టీ!" అన్నాడు మెచ్చుకోలుగా.

"మా ఇందియన్ పుడ్ బాలేదని మాత్రం ఎక్కుడా అనకండి!" అంది ఇందు నవ్వుతూ.

"నో!నో!! చాలా బాగుంది. దీన్ని ఎలా తినాలో చెప్పినందుకు థాంక్స్. మీ ఇందియన్ అమృయిలు చాలా మంచి వాళ్ళు!" అన్నాడు టలే, మెచ్చుకోలుగా.

అమె నవ్వి.. థాంక్స్ చెప్పి, తాను తినడానికి ఫ్లైట్ తీసుకుంది.

తిన్న తరువాత... ఇక మేము వచ్చిన పని అయిపోయిందన్నట్లుగా చాలా మంది ఇళ్ళకు వెళ్లిపోసాగారు.

సౌమ్య, చందుకు, రామానికి టై చెప్పి తన కారు కిన్ తీసుకొని కార్ పారింగ్ వైపుకు నడిచింది.

ఆ హాల్, ఊరికి అవతల ఉన్న కంట్రీ సైట్ ఉండడం వల్ల.. కార్లు అరు బయట చెట్ల కింద ఉన్న పారింగ్ ఏరియాలో పెట్టారు.

అప్పటికే ఒలే తుపాకీతో సిద్ధంగా ఉన్నాడు. అమె తన కారు ఎక్కబోతుంటే, ఆకస్మాత్తుగా

ట్రైక్ కోర్టులు

ఓప్పుకు..

ఒక తిక్కరాజు... ఒక బక్క మంత్రి కథ

ఆమె నోరు మూససి... తుపాకీ ఎమ్ముచెట్టాడు.

“మర్యాదగా నా వెంట రా!... అరిస్తే చంపేస్తా!” అన్నాడు.

అతడి యాస్ట్రోబోసు బట్టి, అతడు మెక్సికన్ అని సులభంగా కనిపెట్టింది సామ్య.

బత్త, తల తెప్పి అతడిని చూడలేదు.

“నడువు!” అన్నాడు.

అమెరికాలో పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో తెలుసు.

“డబ్బు కావాలా?... నా బ్యాగ్‌లో ఉంది!” అంది.

“నోరు ముయ్యి!... మర్యాదగా వచ్చి నా కారెక్కు!” అన్నాడు తుపాకీని ఆమె వీపుకు అదుముతూ.

ఆమె అతడి కారు దగ్గరికి వెళ్లింది.

వెంటనే ఆమె కళ్ళకు గంతలు కట్టి...

చేతులు, కాళ్ళు కట్టేసి... ట్రంక్(దిక్కు)లోకి తోసాడు. అ తర్వాత, ఆమె పైన ఒక తెల్లటి దుప్పటి కప్పి, ఖాళీ కార్బన్ పెట్టాడు.

కారెక్కి దూసుకుపోసాగాడు.

అతడు వెళ్లిపోయిన అరగంటకు, రామం, రచన చందు హోల్లో నుండి బయటికి వచ్చారు.

“రాఘువరావు కూతురు ఇందు మన్ను దాన్ని చేసింది. అమెరికాలో పుట్టి పెరిగినా, అక్కా అక్కా అనుకుంట మంచిగ మాటల్లదింది. మంచి పిల్లల లెక్కుంది!” అంది రచన.

“సరేలే... నిన్ను ఎవరు అక్కా అని పిలిచినా వాళ్లందరూ మంచి వాళ్లేలే!” అన్నాడు రామం. చందు ముసిముసి నష్టులు నవ్వాడు.

రామం తన కారులోకి ఎక్కి స్టోర్ చేసి, తన కారు లైట్ వెలుగులో... ఓ చెట్టు కింద ఉన్న హోండా సీఆర్ట్ కారును చూసి-

“ఇది సామ్య కారు!.. అదేంటి, సామ్య వెళ్ల లేదా?” అన్నాడు.

“శై చెప్పి... ఆప్పుడే వెళ్లిందిగా!” అన్నాడు రామం.

“ఆ... ఆ పోరి పొనా ఉపార్ పోరి. ఎవరో దోస్తు కనిపించుంటది... మాటల్లడుకుంట కూసుందేమాలే...” అంది రచన.

“లేదా! లోపల ఎక్కువ మంది లేరు కదా? ఉంటే కనిపించేది కదా?” అన్నాడు రామం.

“జర్రంత ఎక్కువ తాగి ఉంటదిలే... కడు పుల గిట్ల తీన్ మార్ అయ్యంటది... బాత్ రూంకు పోయిందేమాలే!” అంది రచన.

రామం కారు అపి, సామ్య సెల్ఫోన్ కు కాల్ చేసాడు.

ఫోన్ రింగవుతోంది కానీ సామ్య ఎత్తడం లేదు.

“నిజమే బాతీరూంలో ఉందేమా లేరా!” అన్నాడు చందు.

రామం అది పట్టించుకోకుండా, కారు దిగి, సామ్య కారు బైపు నడిచాడు.

“పీడి లాయర్ బుద్ది పోనిచ్చుకున్నాడు కాదు. అన్నీ అనుమానాలే!” అన్నాడు చందు.

రచన సమాధానం చెప్పలేదు.

రామం... సామ్య కారు దగ్గరకి వెళ్లి చూసాడు. కారులో సెల్ ఫోన్, సామ్య బ్యాగ్ కనిపించాయి.

కారు తలుపు తెరిచాడు. తెరుచుకుంది.

ట్రైక్ .. పిట్టో వోల్ఫో... !!

“దోర్ ఓపెన్ చేసి ఎక్కడికి వెళ్లిందఱ్వా?”
అనుకుంటూ చుట్టూ చూసాడు.

ఈలోపు, చందు, రచన ఇద్దరూ కారు దిగారు.

“లోపలికి వెళ్లి చూసిస్తాను. రచన నువ్వు లేడీస్ టాయ్ లెటరూం ఏరియాకు వెళ్లి చూడు! చందు...నువ్వు ఇక్కడే ఉండు!” అనేసి రామం హల్ లోకి వెళ్లాడు.

టలే కారు... హుష్టన్ నుండి శాన్-ఆండో నియో నగరం వైపుకు మోటార్ వే నుండి కాకుండా కంట్రీ సైద్ నుండి దూసుకెళ్లాడు.

రెండు నగరాలకు మధ్యలో ఉన్న ఒక నీర్బు ప్రదేశంలోని మూతపడి ఉన్న పొత కార్ల పెడ్ ముందు అతని కారు ఆగింది.

కారు దిగి పెడ్ తలుపు తెరిచాడు.

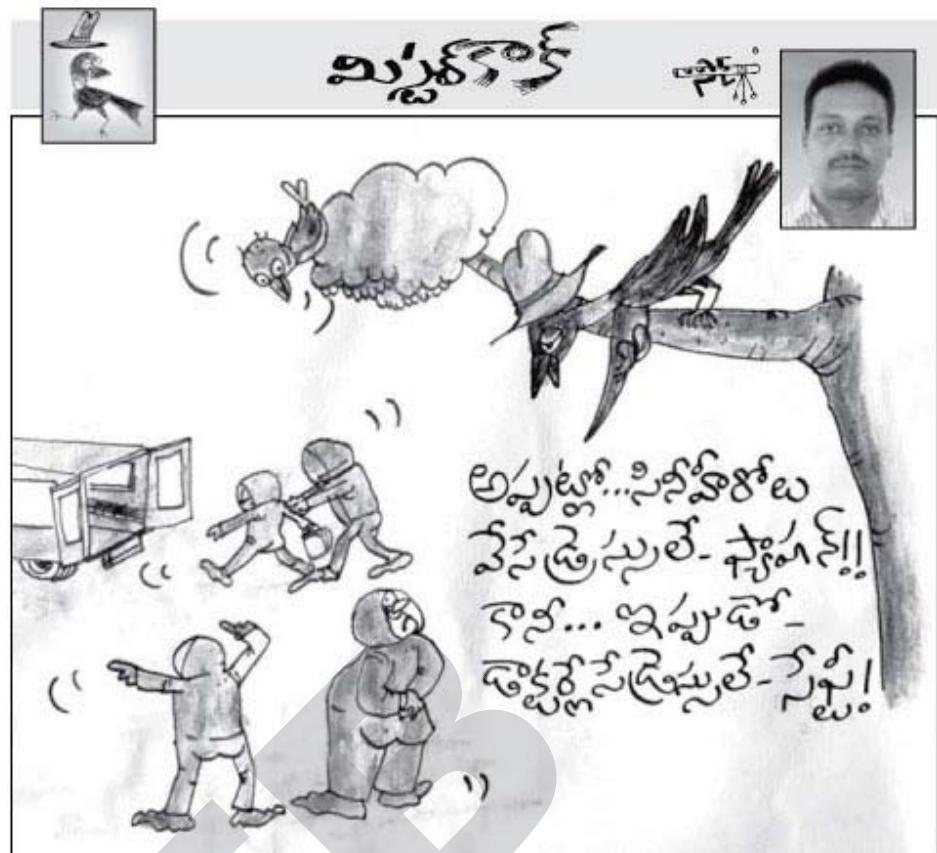
ఆ తర్వాత, డిక్కి తెరిచాడు.

అమె కిందికి దిగింది.

అమెను నడిపించుకుంటూ పెడ్లోకి తీసు కెళ్లి, లోపలి నుండి తాళం వేసాడు.

లోపల పెద్ద హల్, ఓ మంచం, టివి, ప్రైజ్, బాతీరూం, కొన్ని పేపర్లు, సామాన్లు ఉన్నాయి. బయటి నుండి చూస్తే జ్ఞాప్ సినిమాలా ఎంత చెత్తగా ఉందో... లోపల హిట్ సినిమాలా అంత అందంగా ఉంది.

అమె అసలు భయపడకపోవడం... టలేను కొంత అయిమయంలో పడేస్తోంది గానీ లేని

గాంభీర్యాన్ని తెచ్చుకుంటూ -

“తప్పించుకోవాలనీ చూస్తే కాల్పి పారేస్తా!”

అన్నాడు.

నోటికి ఉన్న ప్లాటఫార్మ తిఱుమని సైగ వేసింది.

“తీస్తాను కానీ, అరిస్తే కాలుస్తా.” అన్నాడు, అమె నోటి ఉన్న ప్లాటఫార్మ తీసేస్తా.

అలాగే కట్టతో మంచం మీద కూర్చుంటూ తాపీగా - “టివి పెట్టు!” అంది.

టలే, అమె ప్రవర్తనకు ఖంగుతింటూ... టివి అన్ చేసాడు.

టివిలో ఏదో లవ్ సినిమా వస్తోంది.

“ఏయో! ఎం.ఎల్.బి థానల్ పెట్టు. బేన్ బాల్ లైవ్ ఉండి ఈ రోజు. హుష్టన్ కు దల్లన్ టీం కు!” అంది.

బేన్ బాల్ గేం పెట్టాడు.

“ఇంట్లో కోక్ ఉందా?”

“లేదు! డాక్టర్ పెప్పర్ ఉంది!” అన్నాడు.

“నీ... ఎదవ దగ్గ మందులా ఉంటుంది అది. ఎలా తాగుతావే? సరేలే... ఏదో ఒకటి. తీసుకురా పో! అసలే ఆ డిక్కిలో పడేసి తెచ్చావు కదా! ఒక్కంతా చెమటలు!” అంది.

ప్రైజ్లో ఉన్న డాక్టర్ పెప్పర్ కూల్డ్రైంక్ తీసి అమె చేతికి ఇచ్చాడు.

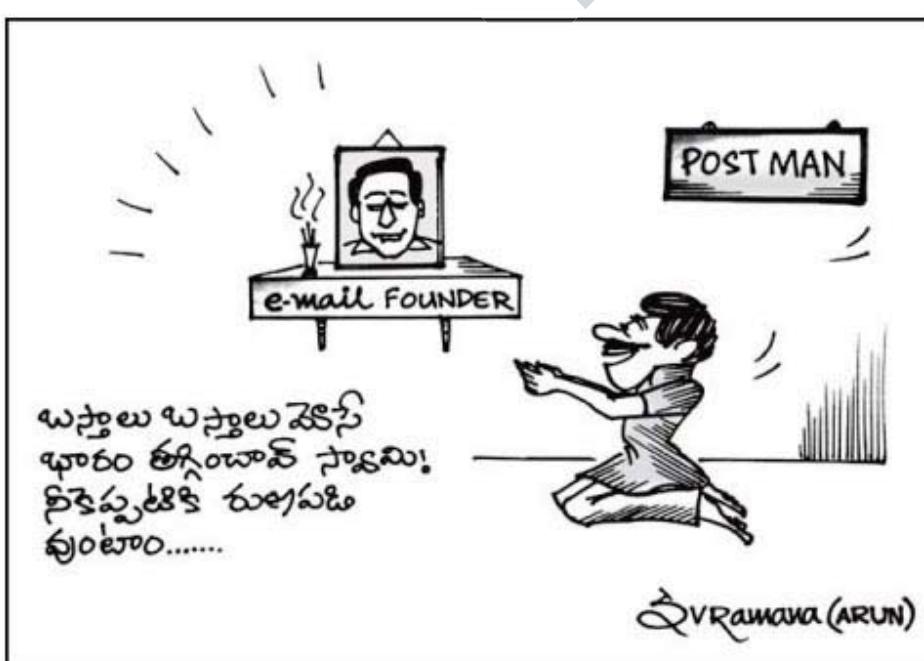
అమె కూల్డ్రైంక్ తాగుతూ - “నువ్వు కూడా బీరు గీరూ ఎమైనా తాగాలనుకుంటే తాగు!” అంది.

“నీకు భయంగా లేదా?” అన్నాడు.

“దేనికి? హుష్టన్ టీం ఓడిపోతుందనా? నేనేమీ పెట్లు కట్టే రకాన్ని కాదే!” అంది.

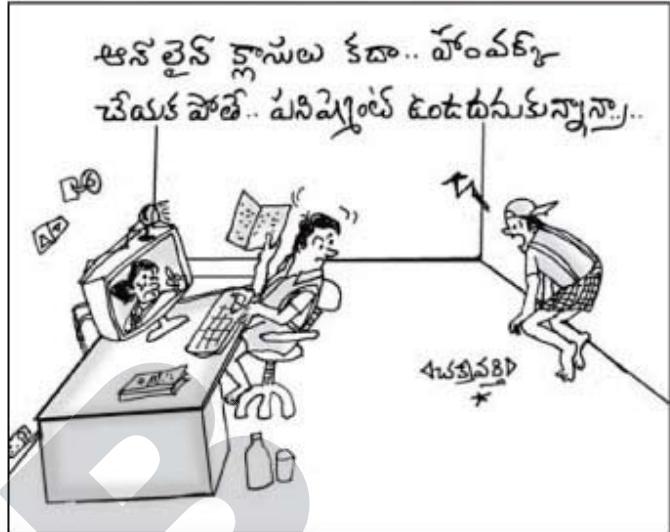
“నేనంటే భయం లేదా?” అన్నాడు.

(సశేషం)

రాత్రిస్వామి

ఎంట్రు శాస్త్రిలు

అభిమన్ము

9440204742

“సంఘీ....మదిసన్నాక కాస్త కళాపోషణ ఉండాలయ్యా... నే పోతే మదిసికి గౌట్టుకి లేదా తేలిదయ్యా....”

ఈ డైలాగ్ కోసం ముత్యాలముగ్గు సినిమా పదిసార్లు చూసాడు దివాకరం.

‘నిజమే ప్రతి మనిషి ఎంతో కొంత కళా పోషణ కలిగి ఉండాలి.’ అని అనుకున్నాడు దివాకరం.

అనుకున్నదే తడవు ‘కథలు రాయాలి’ అని అనుకున్నాడు. ఎందుకంటే దివాకరం చిన్న ప్పుడు వాళ్ళ అమ్ముమ్ము దగ్గర, నాయనమ్మ దగ్గర, తాతయ్య దగ్గర చాలా కథలు వాళ్ళ చెప్పగా విన్నాడు. రెక్కులగుర్రం, ఎగీరే చేపలు, బేతాళ కథలు... ఇలా చాలా కథలు విన్నాడు. వినేట ప్పుడు అనుకున్నాడు ‘నేను పెద్ద అయ్యాక కథలు రాయాలి’ అని.

ఇదిగో ఇప్పుడు రాయాలి అని నిర్ణయించు కున్నాడు

దివాకరం బజారుకెళ్లి బండెదు కాగితాలు, దజన్ పెన్నులు కొని తెచ్చుకుని ముందేసు కున్నాడు. అయితే కథలు రాయడానికి పేపర్లు, పెన్నులు ఉంటే చాలదు. బుర్రలో గుజ్జు ఉండాలి. అది తెలిసి దివాకరం తెగ అలోచిం చేస్తున్నాడు. జాత్తు పీక్కుంటున్నాడు. ‘గుఫ్ఫగుఫ్ఫ’ మని సిగరెట్లు ఊదేస్తున్నాడు.

ఎట్లకేలకు దివాకరం కథ రాసాడు.

ఓ పత్రిక అఫీసుకి పంపాడు. అప్పట్టుంచీ పోస్ట్‌మేన్ కోసం చకోరంలా ఎదురు చూడ సాగాడు.

“లింగూ లిటుకు మని ఒక్క కథ రాస్తే ఎలా! అలా నిర్విరామంగా రాస్తుండాలి.” అని ఇంట్లో

లీమతి, బయట స్నేహితులు, ఆఫీసులో కొల్పిగ్గి ఉపదేశం చేసారు.

ఇక అంతే ‘నిప్పు తొక్కిన కోతి’లా, ‘మీరప కాయలు తిన్న కాకి’ లా రెచ్చిపోయాడు దివాకరం.

అగ్గిపుల్ల, కుక్కపుల్ల, సబ్బిపుల్ల, జారుడుబల్ల, ఆదపిల్ల ఇలా కళా వస్తువు ఏదైతెనేం క్రియేటి విటీ ముఖ్యం అంటాడు దివాకరం. అందుకే రెస్టోరాంఫుంఫుంఫాలుగా కథలు రాసి పత్రిక ఆఫీసుకి పంపించేస్తున్నాడు దివాకరం.

రోజులు గడుస్తున్నాయి.

దివాకరం పంపిన కథలు తిరిగి వస్తున్నాయి ‘పెంపుడు పొవురాలు’లా.

వాటిని చూసి దివాకరం బుర్ర తిరిగి పోతోంది. తిరిగి వచ్చిన కథల్ని చదివాడు. మళ్ళీమళ్ళి చదివాడు అన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. ఎందుకు తిరిగి వస్తున్నాయో అర్థం కావడం లేదు. పత్రికవాళ్ళు కారణం వ్రాయరు.

రైటర్ అంబే ఆషామాషీ కాదు. నీలాగ కథలు అందరూ రాయలేరు. అది పూర్వజన్మ సుకృతం. నీ కథలు అచ్చుకు నోచుకోవాలంటే మాకు మందుపార్టీ ఇవ్వాలి. దీనినే భూత పూజ అంటారు.” అని మిత్రులందరూ దివాకరంని ఎత్తేసి పార్టీ తీసుకున్నారు.

దానికి అయిదు వేలు వదిలింది.

ప్రముఖ రచయితలు రాసిన కథల

కుష్టరం కోడలు

మహారాధు

పుస్తకాలు, కథలెలా రాయాలి లాంటి పుస్తకాలు తెచ్చుకుని దదవసాగాడు దివాకరం.

దివాకరం ఇల్లు ఊరు చివర ఉంది. ఒక రోజు పోస్ట్‌మేన్ వచ్చి “తిరిగిపసున్న మీ కథలు రోజు తేలేక నా కాళ్ళు పీకుతున్నాయి. ఇక నుంచి మీరే పోస్ట్‌అఫీస్‌కి వచ్చి మీ కవర్లు తీసుకువెళ్ళండి.” అని చెప్పేసాడు.

దివాకరం కథలు ప్రతికల్లో రాకపోయినా... ‘దివాకరం కథలు రాస్తాడు’ అని అటు ఆఫీసులో, ఇటు మిట్రులు, బంధువర్గంలో అనుకో వడం దివాకరంకి ఆనందంగా ఉంది.

దివాకరం కథలు రాయడం మానలేదు. అవి తిరిగి రావడం మానలేదు.

‘ఊహ’ వారప్రతిక నుండి దివాకరంకి ఉత్తరం వచ్చింది - “మీ ‘దశమగ్రహం’ కథ ప్రచురణకు స్వీకరించాము. ఏలు వెంబడి ప్రచరిస్తాం.” అని.

అంతే దివాకరం ఎగిరి గంతేసాడు.

భార్యను గట్టిగా వాటేసుకుని విషయం చెప్పాడు దివాకరం.

“పోస్టెండి ఇన్నాళ్ళకు కాదు...కాదు ఇన్నే శ్లోకు ప్రతికవాళ్ళు మిమ్మల్ని గుర్తించారు. కంగ్రాట్స్!” అని ఓ హగ్గి ఇచ్చి - “ఈ సందర్భంగా నాకు పట్టుబీర కావాలి.” అని గోముగా అడిగింది లీమతి.

ఊహ ప్రతిక వారం వారం కొనడం మొదలుపెట్టాడు దివాకరం.

“నీ కథలన్నీ సంకలనంగా తీసుకువస్తే బాగుంటుందోయ్ దివాకరం.” అని ఓ పెద్దాయను సలహా ఇచ్చాడు.

ఆ సలహా పట్టుకుని తన కథలు తీసుకుని ఇద్దరు, ముగ్గురు పట్టిష్టుని కలిసాడు దివాకరం.

“ఈ రోజుల్లో కథల పుస్తకాలు ఎవ్వరూ కొనడంలేదు. పెద్ద పెద్ద రచయితల పుస్తకాలే

పెళ్ళడం లేదు. అయినా రాసేవారు ఎక్కువై పోయారు. పత్రికలు తక్కువ అయిపోయాయి. అన్ని సెల్లో చూసుకుంటున్నారు. వాస్తవం చెప్పున్నాం. తర్వాత మీ ఇష్టం.” అని పట్టిపర్స్ అనేసరికి దివాకరం ముఖం చిన్నబోయింది.

ఓ సాహితీ సంస్కరం నుండి దివాకరంకి లెటర్ వచ్చింది.

“సాహిత్యానికి మీరు చేస్తున్న కృషి అద్భుతం. మీ కథలు ప్రతికల్లో రాకపోయినా మీరు చాలా కథలు రాసారాని మేము గుర్తించాం. కావున మీకు సన్మానం చేయాలని మా సంస్కరించింది. మీకు త్వరలో సన్మానం తేది తెలియజేస్తాం.” అని ఉంది.

దివాకరం చాలా ఆనందంగా ఉన్నాడు. ఇన్నాళ్ళకి ఈ రైటర్ ని గుర్తించి... సన్మానం చేయబోతున్నారు.’ అని.

రెండురోజులు తరువాత ఆ సంస్కరం లెటర్ వచ్చింది. “అనివార్య కారణాల వలన దబ్బుకు ఇబ్బంది కలిగింది. అయినా మీ సన్మానం ఆపం. కాకపోతే మీరు విశాల హృదయంతో పాతికవేలు సర్దితే ఆ సన్మానం రోజున మీ దబ్బ మీకు పుష్టిల్లో పెట్టి ఇవ్వగలం. గమనించగలరు.” అని.

దివాకరం తొందరగా స్పందించాడు.

బ్యాంకుకెళ్లి ఆ సంస్కరి డబ్బులు పంపాడు.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. దివాకరం పోస్ట్‌అఫీస్‌కి మట్టు తిరుగుతున్నారు ఆ సంస్కరించి లెటర్ కోసం. పోస్ట్‌అఫీస్‌కి వెళ్లిన ప్రతిసారీ తిరిగి వచ్చిన కథలు ఇస్తున్నారు వాళ్ళు.

పాపం దివాకరం పరిస్థితి తేలు కుట్టిన దొంగలా అయ్యాంది.

మూర్జయన ఎంత ముందివారంటో,
జయన చనిపోయిన తురుహత కూడా
తుతిలోజూ పట్టి పంట చేసి పెళ్తున్నారు..

దాను

తీములో తెఱం

యు.విజయశేఖర రెడ్డి
9959736475

“శేఖర గారూ! ఈ రోజుపాత న్యూన్ పేపర్సు కిలో వన్నెందు రూపాయలలగా ఇంటి మీద పేపర్లు కొనే అతనికి అమ్మాను. మీరు కిలో ఎనిమిది రూపాయలలగా అతనికి అమ్మారట కడా?” అన్నారు మా ప్లాట్ఫోరండే రామారావు రోడ్సు మీద ఎదురుపడి.

“రామారావుగారు! ఆ పేపర్లు కొనే అతని త్రాసును పరిశీలించారా? లేక మాములుగానే అమ్మేళారా?”

“త్రాసును పరిశీలించడమేమిటండి?”

“అతని త్రాసులో మోసం ఉంది... త్రాసుకు కట్టిన తాళ్లకు, కర్కు మధ్యలో బ్యాలెన్స్ చేసే చేట మేకు వుంటుంది అది కనబడకుండా గుడ్డలో దిగేసి ఉంటుంది... తూకాపురాయి కిలోది ఉంటుంది కానీ పేపర్లు మాత్రం రెండు కిలోలు వేసి తూస్తాడు. ఎక్కువ ధరకు పేపర్లు అధిగితే ఈ త్రాసుతో తూస్తాడు.”

“తూకంలో ఇంత మోసం ఉండా?”

“మీ పేపర్లు ఎన్ని కిలోలుగా తూచాడు?”

“వదిహేను కిలోలుగా తూచి నూట ఎన్నటి రూపాయలిచ్చాడు”

“అంటే అవి ముఖ్యయి కిలోలన్నమాట అనులయితే రెండువందల నలభై రూపాయలు రావాలి... అంటే మీకు అరవై రూపాయలు నష్టం వచ్చింది.”

“మీరు ఎన్ని కిలోలు అమ్మారు?”

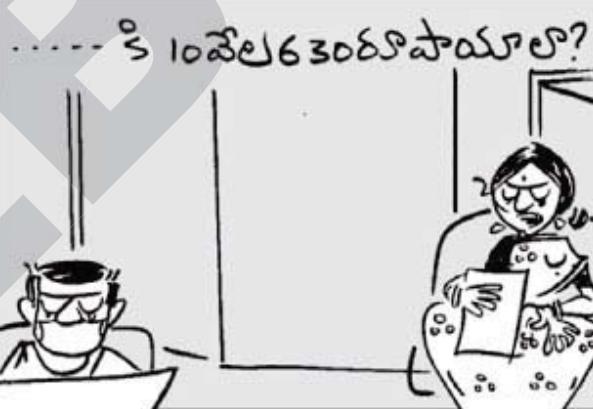
“నేను ముప్పై కిలోలు అమ్మాను. కిలో ఎనిమిది రూపాయలుగా అయితే రెండవ త్రాసు తీస్తాడు. ఇది పూర్తిగా ఇనుప త్రాసు. ఇందులో మోసం ఉండడు నాకు రెండువందల నలభై రూపాయలు వచ్చాయి.

బజారులో కానీ, పాపుల్లో కానీ పాత పేపర్లు కిలో పది రూపాయలుగా కొంటారు. మనం వాటిని ప్రతిసారి అక్కడకు తీసుకు పోయి అమ్మ

రూపింగ్ పేరు

పెట్టోలకి... ర్మ. 6వేట...
కూర్చాంయలకి 2వేలు...
పాలకి... 1800... కెంట్టి....

40కే... టైప్‌లో స్కెచ్‌బు...
మాస్క్‌లు, స్కెచ్‌లు, స్పెచ్‌లు, ఫ్లెచ్‌లు
ఫ్లూండ్‌వెట్ లోపుకు కెంట్టుపెంచి
అక్కువొట్టి! బ్లెచ్

లేము. ఇంటివద్ద కొనే ఆ పేపర్లతను మన వద్ద కొని, పాత న్యూన్ పేపర్లు కొనే పెద్ద పాపుల్లో అమ్ముకుంటాడు.. కిలోకు రెండు రూపాయలు లాభం లేనిదే అతను వ్యాపారం ఎలా చేస్తాడు?... మనం చేరమాడితే మనకే నష్టం. చేరమాడే వాళ్లకు ఒక త్రాసు, అతను చెప్పిన రెయికు ఇస్తే ఇంకో త్రాసు వాడతాడు” అని విచరంగా చెప్పాను.

రామారావు ముఖంలో నెత్తురు చుక్కలేదు.

చెయ్యల కొండ

కోలపల్లి ఉన్నారు

ఎవరో బ్యాంకాయన వస్తే, చేరనివ్వకుండా చేసింది కూడా నేనే! అతను అదురుకుని ఆరు మైళ్ళు పరుగెత్తేలా చేసాను... కానీ, రాత్రి ఆ ఇంట్లో రక్తపువర్షం కురిసిందని మీరు ఇంత ఇదిగా ఇప్పుడు చెబుతుంటే... నాకు మతిపోతోంది. సో... ఆ ఇంట్లో నిజంగానే దెయ్యాలన్నాయన్న మాట. నేనేదో అట పట్టిస్తుంటే, అది నిజమై కూచుందే..."

"ఇంకా సందేహం దేనికండీ! ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలు ఉన్నాయన్నది సెంటపర్స్సన్చో నిజం. నిజం... నిజం!" అని కొడ్దిగా పాజ్ ఇచ్చి...

"వెళ్ళాస్తా పాపారావ్గారూ! సారీ, వెళ్ళాస్తా సండీ పాపారావ్గారూ! నేను అర్టెంట్గా ఇంకో ఇల్లు ఏదైనా వెతుకోవాలిగా? ఈసారికి మీ మామగారికి కనిపించనంత దూరంగా వెళ్లాలి. సీతమృధార, బాలాచీసగర్ ఆ ప్రకృష్ట వెళ్లి ఇల్లు వెతుకుతాను." అంటూ నిలబడ్డాడు రాజేంద్ర.

సిన్నియర్మాన్స్లాగా ఉండి అతని ప్రవర్తన.

"గ్రాండ్ సక్షేప్ అంకులి..." అన్నాడు

రాజేంద్ర ఇంటికి తిరిగి వస్తునై-బక్క అంగలో శ్రీనివాసరావుని చేరుతూ.

"ఏమైంది? ఏమైంది???" అన్నారు పల్లవి, శ్రీనివాసరావులు సంయుక్తంగా.

"అంతా నేను అనుకున్నట్టుగా, మికు చెప్పి నట్టుగానే జరిగింది. ఆ పాపిగాడితో నేరం బట్టించేసి, ఇదిగో ఇందులో రిక్ట్ చేసేసా.... ఈ ఆపరేషన్లో నా తెలివిని వఱింలాగా వాడాను. బాగా సానబట్టాను. నా తెలివినంతా ఉపయోగించాను. ఆ పాపారావు దంగైపోయి, నిజం బయటపెట్టేలా చేసాను." అంటూ

ప్యాంటు జేబులోంచి ఓ మినీ పేవెరికార్బన్‌ని

బయటికి తీసాడు రాజేంద్ర ఉత్సాహంగా.

సరిగా సిగరెట్ ప్యాకెట్ అంత ఉన్న ఇంటో రైడ్ పేవెరికార్బర్ అది. దాన్ని బల్లమీద పెట్టి ప్లై బటన్ సొక్కాడు రాజేంద్ర.

"మీరా? ఎంటి మళ్ళీ వచ్చారు? రండి"

"ఆ ఇంట్లో వుండడం నాపల్లకాదు పాపా రావ్గారూ! రాత్రి ఏమయ్యాందో తెలుసా? ఆ ఇంట్లో ఉన్న మిగతా నాలుగు పోర్చున్లలోనూ రక్తపు వర్షం కురిసింది...."

పేవెరికార్బర్లోంచి రాజేంద్ర పాపారావ్ల సంభాషణ వినిపిస్తుంటే - ఆ తండ్రి కూతుర్కొర్కురూ ఆసక్తిగా, ఆసాంతం ఆసక్తిగా విన్నారు.

మర్మాడు మళ్ళీ అదే సమయానికి -

"గ్రాండ్ సక్షేప్ అంతులీ!" అన్నాడు అప్పుడే పాపారావ్ వాళ్ళ రూం నుండి తిరిగొచ్చిన రాజేంద్ర అచ్చం అంతకుముందు రోజులాగే.

"ఏమైంది? ఏమైంది???" పల్లవి, శ్రీనివాసరావులు కూడా అచ్చం అంతకుముందు రోజులాగే సంయుక్తంగా అడిగారు.

"అంతా అనుకున్నట్టే అయ్యందంతులి! నా వఱిపు బుర్ర పాదరనంలా పనిచేసింది. నేను పాపారావ్గాడి గడికి వెళ్లి వాడికి నిన్నటి పేపు వినిపించాను. ఇది దూషికేబ్ బేపు మాత్రమే. ఇలాంటివి నాదగ్గర ఇంకా ఓ అరడజను ఉన్నాయి! పైగా సెల్లలో కూడా రిక్ట్ చేసాను. దీన్ని గనక పోలీసులకు హండోవర్ చేసి, నీ

జరిగిన కథ: శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో అర్దుకుండటానికి ఎవరొచ్చినా ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని, భయపెట్టి వెనక్కి వెళ్ళిపోయేట్లు చేస్తుంటాడు శ్రీనివాసరావు మేనల్లడు పాపారావు. రాజేంద్ర కలంస్నేహితురాలు పల్లవి తండ్రి శ్రీనివాసరావు. ఉద్యోగం వచ్చి శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో అద్దకి దిగుతాడు రాజేంద్ర. ఖానుప్రకాష్టతో శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని ఆ పరిస్థితి నుంచి సమయస్వార్తితో బయటపడతాడు రాజేంద్ర. ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని భయపెడుతున్న అప్పొరావు పని పట్టేందుకు అప్పొరావు దగ్గరకు వెళతాడు రాజేంద్ర. అప్పుడు...

మీద కేను పెడితే-ఎమవుడో ఆలోచించు... ఊహించు... భవిష్యత్తుని గమనించు... నిస్సు భటింగ్ కేను క్రింద బొక్కలో తోసేస్తారు." అని వాడిని బాగా బెదిరించేసాను." సంబరంగా చెప్పాడు రాజేంద్ర.

"దానికి వాడేమన్నాడు? అదురుకుని చవ్వాడా?" శ్రీనివాసరావు ఆత్రంగా అడిగాడు.

"వాడేమంటాడంకుల్ ఇంక? మూసుకుని కూర్చున్నాడు. చెప్పాల్చిందంతా నేనే చెప్పాను. అర్ధంటుగా ఈ ఊరు విడిచి గనక వెళ్లిపోకపోతే సీకు శ్రీకృష్ణ జన్మస్తానమే గతి... అందులో ఇష్టుడు శిక్షలు కలిసతరం చేస్తున్నారు.... అని గట్టిగా వార్చింగిచ్చాను. ఊహించి రెండు నేరాలూ- వాటికి పదిన శిక్షలు కూడా అచ్చం జరిగినట్టుగానే చెప్పాను. మా ఊర్లోనే ఇలా జరిగింది అంటూ వాస్తవం చెప్పినట్టుగానే చెప్పాను. హడల గొట్టాను." తల ఎగరేస్తూ చెప్పాడు రాజేంద్ర.

"దానికి వాడు ఒప్పుకున్నాడా?"

"మళ్ళీ అదే మాట... అంటారేంటంకుల్? ఒప్పుకోక ఘస్తాడా? ఒప్పుకోకపోతే ఘస్తాడు." అన్నాడు రాజేంద్ర గర్వంగా. అంతా ఇంక తన చేతుల్లోనే ఉండన్నట్లు.

"అయితే మనకింక వాడి పీడ విరగడైపోయి నట్టేనా?" ఎమూలనో ఇంకా కాస్త అను మానం మెదులాడుతుంటే ఒకింత సందేహంగానే అడిగాడు శ్రీనివాసరావు.

"థలేవారే

అంకులీ! ఇంకా అనుమానమా? సందేహమా? నేను ఇచ్చిన షాక్ ట్రీచ్ మెంట్కి అతనికి ఎన్ని జన్మలో గుర్తుకొచ్చాయి. ఉయ్యాల్లో తాగిన ఉగ్గుపోలు కక్కించాను. వాడికి మీ జోరికి వస్తే వాడికి పుట్టగతులుండవ్. నా వార్చింగా?... మజాకానా? రేపు ఈపాటికిల్లా వాడు ఊరు వదిలి పారిపోతాడు. పరారైపోతాడు. పరుగు లంకించుకుంటాడు. జన్మలో తన ముఖాన్ని మీకు చూపించడు. నాది గ్యారంచీ." అన్నాడు రాజేంద్ర చిస్సుగా కాలరు ఎగరేస్తూ.

"అఖ్య! ఎంత చల్లని మాట చెప్పా వయ్యా!... నా ఆయుష్మ కూడా పోసుకుని నిండునూరేక్కు చల్లగా ఉండు. అమ్మా! పల్లవీ! ఈ కుథసందర్భంలో సేమ్య పాయసం చెయ్యమ్మా..... అబ్బాయి నోరు కూడా తీపి చేద్దాం." అంటూ

శ్రీనివాసరావు ఆనందంగా నవ్వాడు.

తన సహజ ధోరణిలో రాజేంద్ర వైపు మురి పెంగా చూసాడు. 'నీ రుణం తీరదు బాబూ!' అన్నట్లు.

సాక్ష్యధారాలతో సహ పోలీసులకు వట్టిస్తాం అంటే ఎవరు మాత్రం బెదిరిపోకుండా ఉండ గలరు?... అదిరిపోకుండా ఎవరు మాత్రం ఉండ గలరు?

అనలే పాపారావ్ ఒకసారి పోలీసుల చేతిలో దెబ్బలు తిని ఉన్నాడేమో, గోల్ఫ్ చెయినూ, ఉంగ రమూ కోల్ఫ్ యి ఉన్నాడేమో... రాజేంద్ర ప్రయో గించిన బెదిరింపు మంత్రం అతనిమీద బ్రహ్మం డంగా పనిచేసింది.

మామాళి మీద కని తీర్చుకోవడం కన్నా... ఎక్కడో ఓచోట ప్రాణాలతో పదిలంగా ఉండడమే మేలనిపించి, అతను ఊరు వదిలి వెళ్లిపోయాడు. అలా సమస్యనీ అవలీలగా పరిష్కరించేసిన

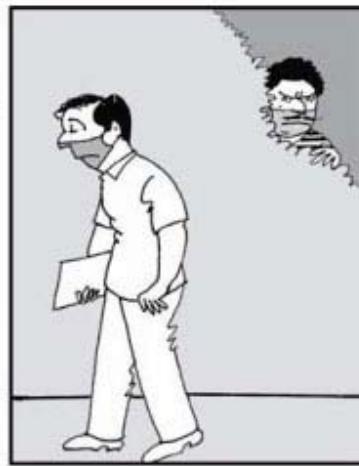

సైతంట్ న్యూల్

కమ్ముదు

రాజేంద్ర ఆ మీదట తదుపరి కార్యక్రమాల్లో నిమగ్నమయ్యాడు.

తదుపరి కార్యక్రమం అనగా - శ్రీనివాస రావుగారి ఇంటిముందున్న 'టులెట్ బోర్డ్'ని శాశ్వతంగా తొలగించుట ఎలా?' అన్నది.

ఫలితంగా ఓ పదిరోజులు తిరిగేసరికల్లా శ్రీనివాసరావ్ ఇంట్లో ఖాళీగా ఉన్నా నాలుగు పోర్ట్‌ఫ్లైస్‌లోనూ ఎవరో వచ్చి చేరిపోయారు.

చెడగొట్టుడానికి ఇప్పుడు పాపారావ్ లేడుగా!

◆◆◆

'టులెట్ బోర్డ్'ని అక్కడే పడేసి శ్రీనివాసరావ్ నిచ్చెన మీదుగా క్రిందకు దిగుతుండగా -

అతగాడి కంట ఓ పదరాని ధృశ్యం పడింది.

రాజేంద్ర... ఎంతో బుద్ధిమంతుడనుకున్న రాజేంద్ర... సకల సద్గుణ సంపన్ముదనుకున్న రాజేంద్ర... అపర సంస్థారవంతుడనుకున్న రాజేంద్ర... సచ్చిలండునుకున్న రాజేంద్ర...

వరండా మీద నిలబడి ఉన్న తన కూతురి బుగ్గమీద చిట్టిక వేస్తూ ఏదో అంటున్నాడు.

దానికి తన కుమార్తె అతని చెంప వగల గొట్టాల్చిందిపోయి... బిడియంగా నవ్వుతూ కళ్ళు వాల్పి తన కూడా ఏదో అంటూ ఉంది. అంటో?!.... అంటో???

శ్రీనివాసరావుకి సీన్ అర్ధమైపోయింది. వాల్లిద్దరూ ప్రేమించేసుకుంటున్నారని.

ఎంతయినా ఆడపీల్ల తండ్రి కాబట్టి... ఆ ప్రేమ ధృశ్యం చూడగానే అతని భృకుటి ఆబో మేలిగ్గా ముడిపడింది.

◆◆◆

"స్వాంప్రదలి! మా అమ్మాయి స్నేహితురాలి అన్నయ్యకడాని... ఉండటానికి చోటిస్తే నా కూతురికి లైన వేస్తాపుత్రా దొంగరాస్తాలి! గెట వటి!" శ్రీనివాసరావు ఆగ్రహంగా అరిచాడు. "నాన్నా!... ఇందులో ఆయన తప్పులేదు

నేనూ, వారూ ప్రేమించుకుంటున్నాం... మీ అంగీకారంతోనే పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాం."

"షటప్పి! ప్రేమించుకోదానికి అవసరం లేక పోయినా నా అంగీకారం-ఇప్పుడు పెళ్లికి కావాల్చి వచ్చిందా? నేనీ పెళ్లికి చచ్చినా అంగి కరించను." అరిచాడు శ్రీనివాసరావ్.

అంతలో రాజేంద్ర దైర్యం చేసుకుని పెదవి చెప్పాడు.

"ఎందుకంకులి... అంతలేని మాటలు అంటారు? మీరు...." అతనింకా ఏదో అనబోతుంటే..."

"షటప్పి! నిన్ను నోరు ముయ్యమన్నానా! గెటవటి! నేను మెడ పట్టి బయటకు గెంటక ముందే మర్యాదగా బయటికి పెళ్లిపో!"

"నాన్నా! అయిన్ని గసక ఇంకొక్క మాట అన్న సహించను." పల్లవి రోషంగా అంది.

"అపో! వ్యవహారం అంతాకా వచ్చిందా? అవునూ! సహించకపోతే ఏం చేస్తావో?" ఆమె చెంప చెథేల్ మనిషించాడు శ్రీనివాసరావు.

"అబ్బా!" అంటూ చెంప పట్టుకుని నిట్టి నిలువునా కూలబడిపోయింది పల్లవి.

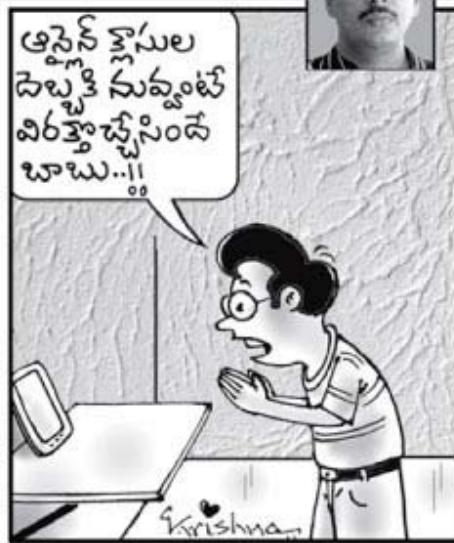
◆◆◆

తన చిట్టితల్లి, తన బంగారుకొండ మీదనా తను చెయ్యి చేసుకుంది. నెప్పిటి స్పృహ ఉన్నం తలో ఎల్లి పరిస్థితుల్లో తను చెయ్యి చేసుకోదు. ఇంపాజిబుల్. కూతురు ఎవర్చుయినా ప్రేమిం చిందని తెలిస్తే సినిమాతండ్రులు పై విధంగా చేస్తారు. కానీ, తనకలా చెయ్యాల్చిన అవసరం ఏముంది? రాజేంద్ర యోగ్యుడు, ఉత్తముడు, జెంబిల్మాన్ - పైగా ఎంతో తెలివిని ఉపయోగించి ఆ పాపిగాడి పీడ విరగడలయ్యేలా చేసిన

టెంకు...

— క్రిష్ణామ్

బుద్దిశాలి, బుద్దిమంతుడు తన ఇంట్లో ఒక్క పోర్ట్‌ల్ కూడా ఖాళీగా ఉండకుండా, ఉంచకుండా చేసిన తెలివైనకురాడు. అతన్ని బాహుబలి అని అనలేను గానీ-బుద్దిశాలి అని మాత్రం అనగలను. అనడం ఏంటి? బ్రహ్మం డంగా సర్పిఫికెట్ కూడా ఇస్తాను.

అలాంటివాడికి తన కూతురిని ఇవ్వడానికి తనకు అభ్యంతరం ఎందుకుండాలనలు?... రాజేంద్రలాంటి స్వార్థుపి దొరకటం, అధ్యాపం, రాజేంద్ర తనకి సరయిన అల్లుడు. రాజేంద్ర పల్లవికి సరయిన మొగుడు.

రాజేంద్ర... తన ఆస్తికి వారసుడనదగిన

మొనగాడు. అలా అనుకుంటుంటే శ్రీనివాసరావుకి చాలా హంపారుగా ఎంతో సంతోషంగా అనిపించింది.

ఆ హంపారులో, ఆ ఆనందంలో తాను ఉన్నది ఒక నిచ్చెన మీద అన్న సంగతి మర్చి పోయి, ఎగిరి ఓ చిన్న గంతులాంటిది వెయ్యి బోయాడు.

ఘలితంగా దభీల్ను క్రిందపడి, నదుం విరగ్గి ట్లూకున్నాడు.

అంటే-నదుం పూర్తిగా ఎగిరిపోయిందని కాదు-ఇస్తే-బెట్టికిందన్నమాట.

ఓ గంట తర్వాత -

రాజేంద్ర ఒక పక్కా పల్లవి ఒక పక్కా చేరి తన సదుముకు ట్రైగర్స్‌బామ్ పూస్తుండగా -

"మీ పెద్దవాళ్ని ఒకసారి పిలిపించగలవా బాబూ?" అన్నాడు శ్రీనివాసరావు రాజేంద్రతో "దేనికంకుల్?" అడిగాడు రాజేంద్ర.

"దేనికేమిలోయ్? మీరిద్దరూ రహస్యంగా బుగ్గలు గిల్లుకోవడాలూ, సైగలు చేసుకోవడాలూ ఆపి... బాహోటంగానే అవస్తీ చేసుకోవడానికి! మీ పెద్దవాళ్ను వస్తే వాళ్తో మాట్లాడి, మీ ఇధరికి పెళ్లి చేచ్చామని. మాట్లాడూమనీ." అన్నాడు శ్రీనివాసరావు.

'అఱ్ప! ఎంత మంచి నాన్న!' అనుకుండి పల్లవి.

"అఱ్ప! ఎంత మంచి మాంగారు!" అనుకున్నాడు రాజేంద్ర.

అయిన ఆ ట్రైంలో కూతురివైపు మురిపెంగా చూస్తున్నాడు.

రాజేంద్ర తన సహజ ధోరణిలో వాళ్లిద్దరినీ పొగడసాగాడు.

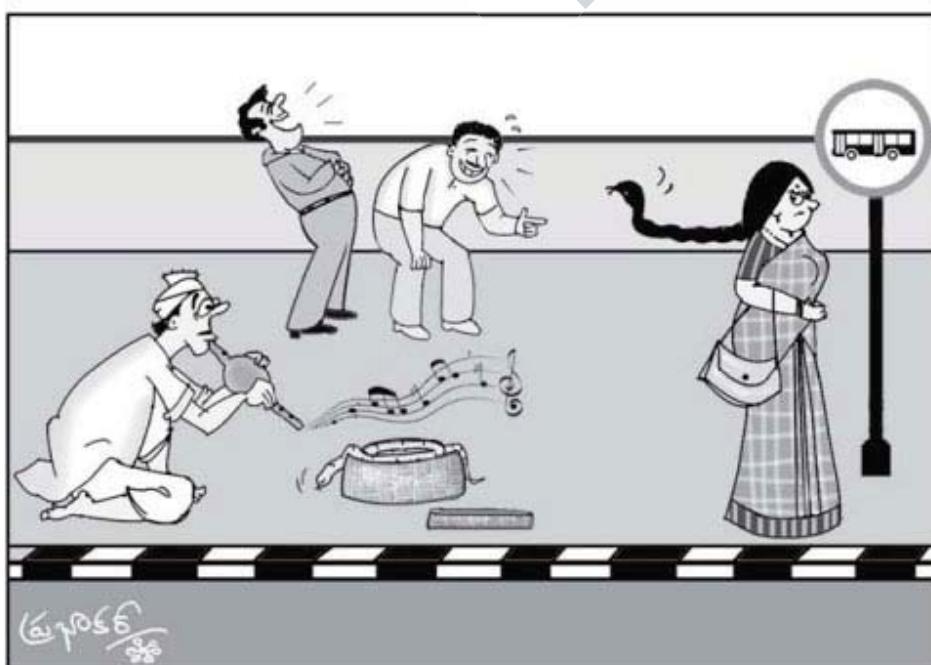
ఆ పొగడ్లకి ముగ్గురూ నవ్వుకున్నారు.

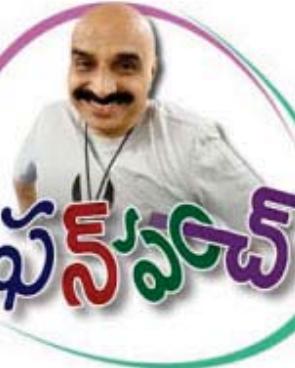
ఆరు నెలల తర్వాత -

పల్లవికి రాజేంద్రతో వివాహం అయ్యాంది. వరుదికి సాంత చెల్లెలయ్యాంది కూడా ఆ పెళ్లికి 'రాజేశ్వరి' (!!) రానేలేదు సుమందీ!

శుభం

క్రిష్ణా

భవిష్య

కార్యానిస్తు
రింగ్‌లుక్కిలు...
ప్రతి ప్రశ్నలకు -

సుదర్శనమ్ పంచ సమాధానాలు

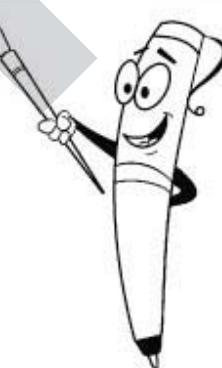
Cartoons: Dayakar

- ◆ మా కొంటె ప్రశ్నలకి మీరు తుంటరి జవాబులిస్తారు కదా... మరి మేమే తుంటరి ప్రశ్నలేస్తే..?
అప్పుడు... కొంటె జవాబులు చెప్పాను!

- ◆ అస్యదీయుడైతే సరి... బాగున్నా బాగుండక పోయినా, వాడి పోస్టులకి లైకులు, సూపర్ కామెంట్లు... ఇది వరస ఈ మధ్య ఫేస్‌బుక్‌ల్లో, వాట్సాప్‌ల్లో! ఈ వరస మారాలంటే?
మారటానికి అది వరస కాదు సార్... ‘ధురద’!
గో(గీ)కున్న కొద్ది మా చెడ్డ సమ్మగా వుంటది!
పొస్టెద్దరూ.... ఎవడి గళ్లి వాడిది, ఎవడి తుత్తి వాడిది!!

- ◆ హస్యరసానికి జీవం పోస్టున్న మీరు,
మేము-అనగా హస్యనటులు,
కార్యానిస్టులు! ఏరిద్దరి మధ్య
అనుబంధం గురించి మీ వ్యాఖ్య?!

- ◆ బాపు గారి ‘మిస్టర్ పెళ్లాం’ లో మంచి వేషం వేసి మెప్పించారు. ఆ వేషంలో “మిమ్మల్కుడో చూసినట్టుంది” అనుకున్నారేమో మనసులో బాపు గారు?!

అప్పుడు... పిచ్చి మారాజా! ‘అయిన కార్యాన్న’ లోనే చూసాని తెలీక...!

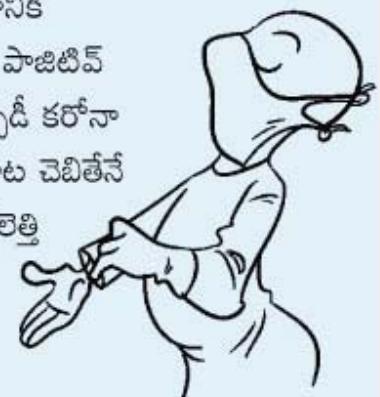
- ◆ మంది ఎక్కువైతే మజ్జిగ పల్పనొతుం దంటారు. మరి మందు ఎక్కువైతే?
మనిషి పలచనొతాడు... పదిమందిలో!

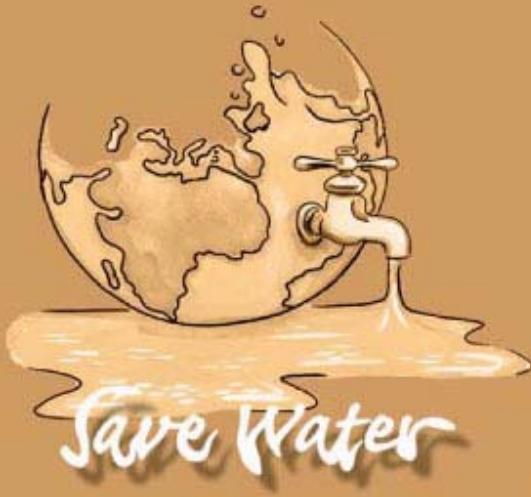

- ◆ అబద్ధాలాడితే అడపిల్లలు పుడతారంటారు!
మరి, నిజాలు చెబితే..?
అబద్ధాలాడితే అడపిల్లలు ‘పుడతారు’....
అన్నది నాటి నానుడి! ‘పుడతారు’ అన్నది నేటి న్యాసుడి! ఇక నిజాలు చెప్పే అంటారా...
‘చెడతారు’.... చెప్పినోళ్ళు!!!

◆ ఇన్నాళ్లూ ప్రతిదానికి

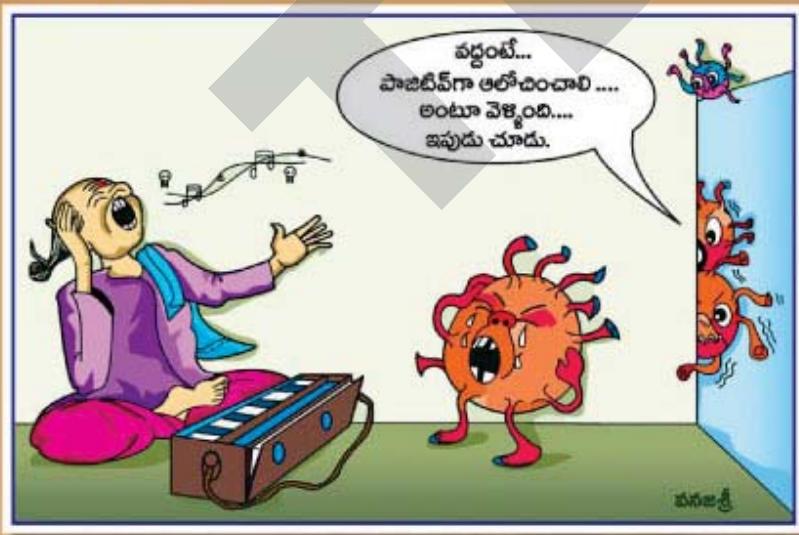
- చి పాజిటివ్, చి పాజిటివ్
అనే వాళ్లు. ఇప్పుడీ కరోనా
కాలంలో ఆ మాట చెబితేనే
ప్రతివాళ్లూ హడలెత్తి
పోతున్నారు!
ఏమంటారు?!
పాజిటివ్యా?...
ఆ పదం మేము మేం జీవితంలో ఎప్పుడూ వినశేదే
మాకేం హడలు?... అనే నెగటివ్ జనమే బయట
ఎక్కువున్నారు మహశయా!

Save Water
With Jaquar Taps

Best Cartoon of the Month

Sambamurthy Enterprises
12-10-04, Convent Street,
Vijayawada-520 001.
fone: 0866-2563824, 9676444548

సత్కారాభారతి, పోన్యానందం సంయుక్తంగా నిర్వహిస్తున్న
2020 తెలుగు కార్యానిస్టుల దినోత్సవ సభ

ఆదివారం, సెప్టెంబర్ 20, 2020, సాయంకాలం గెంటలకు
 తెలంగాణ సారస్వత పరిషత్తు, తిలక్రీడ్, హైదరాబాద్

ఆ రాజ మతో పాటు మళ్ళీ అతిథులు

డా. కె.వెంకటేశ్వరారెడ్డి, శ్రీ తిలక్రీడ్ ధరణి, డా. గెంకటేశ్వరారెడ్డి, డా. నుదర్శనం, శ్రీమతి ధావరణ ఎంబ్రిల్, శ్రీ వి. వి. సుఖ్రాజు, శ్రీకృష్ణ పెట్టుబడు, శ్రీ కృష్ణ చందులు, శ్రీ కృష్ణ రఘురావు.

వ్యాఖ్యానాన్ధం నీర్వతొంచన కార్యాన్న పోటీల బహుమతి ప్రధాన్ త్వరం

**తలిశెట్టిరామావు స్నారుక
 కార్యాన్ పోటీ విజేతలు:**

మొదటి బహుమతి - సునీల
 రెండవ బహుమతి - మోహన్ కుమార్
 మూడవ బహుమతి - మాంట్రిస్క్రీ

ప్రశ్నేష బహుమతులు పొందిన కార్యానిస్టులు

అర్పన్ + సేథార్ + ప్రసిద్ధ + ప్రభాతర్ + శత్రు + రంగాచాల
 + షెన్స్ + డి.ఆర్.బాబు + కినోర్ + హినాత + కృష్ణ + విజయ
 + శ్రీధర + తోపల్లి ఆనంద + గుత్తుల శ్రీనివాసరావు + తాశ్వే
 + పారగోవాల్ + ఎన్.థిరజ + వేముల + పేక్ సుభాగి

**శేఫర్ అవార్డు-2020
 కృష్ణ కిషన్**

**బాపురమణ పురస్కారం
 గీత**

**రాగతిపండరి పురస్కారం
 శ్రీమతి పద్మ**

బాపు సీన్ ఫ్లే అవార్డు శ్రీ ప్రసాద్ కాజ

ప్రవర్థమాన కార్యానిస్టు వైసెక్సపాక బహుమతులు చి॥శ్రీక్రీ, చి॥ఘుమ్మి ధరణి

నవ్వడం
 ఇప్పపడే
 అందరూ
 రావుచ్ఛండోయి!

మాన్సుతో
 రావటం మాత్రం
 మళ్ళీ లిషికండి!